PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

SÁLEM HEBOUSSE
NA FOTBALE UŽ NEDĚLÁM DIVADLO!

LÉTO 2015 / ZDARMA
9 771805 254004 35

EXTRA KDO JE KDO V KABINĚ MISTRA | **TÉMA** NEJDŮLEŽITĚJŠÍ PŘÍBĚHY SEZONY | **MLÁDEŽ** ALL STARS CUP 2015

SLEVA 40 %

PRO ČLENY PFS NA SPORTOVNÍ VYBAVENÍ NIKE

ExtraFotbal.cz
DODAVATEL KOMPLETNÍHO SPORTOVNÍHO VYBAVENÍ **NIKE**.

// NYNÍ **AKČNÍ NABÍDKA!**
INFORMUJTE SE NA ESHOP@EXTRAFOTBAL.CZ

// **NAVŠTIVTE NAŠI VZORKOVNU** NA ADRESE:
KOMUNARDŮ 1039/39 / 170 00 / PRAHA 7

ExtraFotbal.cz

FOOTBALLMANIA, A.S.
KOMUNARDŮ 1039/39 / 170 00 / PRAHA 7
TEL.: 226 232 193 / **MAIL:** ESHOP@EXTRAFOTBAL.CZ
WWW.EXTRAFOTBAL.CZ

str. 2–5

ROZHOVOR

SÁLEM HEBOUSSE: TRENÉR MISTRŮ Z PŘEDNÍ KOPANINY

str. 10–12

TÉMA

PŘÍBĚHY SEZONY 2014–15

str. 19

MLÁDEŽ

KAŠPÁRKOHRANÍ NA LETNÉ

EDITORIAL

50!

Dnes, milí čtenáři, netradičně začínám číslicí. Ti, kteří nás sledují pravidelně po celých pět sezon, asi tuší, že jde o označení toho, kolikátý Speciál právě vydáváme. Ano, slavíme kulatiny!

Do dalšího ročníku bychom rádi vyrukovali s určitými změnami jak v části obsahové, tak v části grafické. Věřím, že okysličení časopisu, který se od doby vzniku v roce 2010 měnil jen velmi nepatrně, avšak stále a stále k lepšímu, uvítáte.

Na co se můžete těšit? To prozatím nechám zahalené tajemstvím. Nechceme přece předem vytasit trumfy a na novinkách zároveň ještě pilně pracujeme. To ovšem neznamená, že bychom neuvítali jakýkoliv podnět z vaší strany. Stálí spolupracovníci nám jich dávají mnoho, ale mě osobně zajímají i ty nezainteresované.

Tak se nestyďte a podělte se s námi o to, co byste od nové sezony chtěli číst nebo pravidelně vídat na stránkách Pražského fotbalového speciálu. Naše e-mailová adresa je stále stejná: PFSpeciál@seznam.cz.

Hezké léto!

Lukáš Vrkoč
editor

POD PALBOU str. 6
ROZHODČÍ ZDENĚK BUŘIL

EXTRA str. 8–9
KABINA FCPK OČIMA T. PEŠÍRA

LEGENDA str. 14–15
LADISLAV ŽENÍŠEK

MLÁDEŽ
TALENT DOMINIK JÍRA str. 16
JAK SE TVOŘÍ VÝBĚRY? str. 18
ALL STARS CUP 2015 str. 20–21

HISTORIE str. 22–23
KARIÉRY VE STÍNU SUPERHVĚZDY

KLUB str. 24–25
TJ SPARTAK HRDLOŘEZY

HOBBY str. 26–27
HOSPODSKÝ Z CHODOVA

FOTO MĚSÍCE str. 28
+ WEB PFS

VYCHÁZÍ ZA PODPORY:

PRAHA PRAGUE PRAGA PRAG

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI PFS:

DNES iDNES.cz

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

ROČNÍK VI. – LÉTO | **VYDÁVÁ:** Pražský fotbalový svaz (PFS), Kozí 915/7, P. O. Box 2, 110 15 Praha 1 | **KONTAKT:** 733 141 394, PFSpecial@seznam.cz | **REDAKCE – EDITOR:** Lukáš Vrkoč | **SPOLUPRACOVNÍCI:** Jan Gruber (marketing), Radim Trusina, Štěpán Šimůnek a Miloslav Jenšík (texty), Ondřej Hanuš, Pavel Jiřík st. a Pavel Slavíček (foto), Soňa Charvátová (korektury), Antonín Plachý | **GRAFICKÁ ÚPRAVA, TISK:** PRESCO GROUP, a. s., Máchova 21, 120 00 Praha 2 | **DISTRIBUCE:** GRAND PRINC MEDIA, a. s. | **NÁKLAD:** 5500 ks. ISSN 1805–2541 | **FOTO NA OBÁLCE:** Pavel Jiřík st.

ROZHOVOR

KDYŽ MI KOMOLÍ JMÉNO, VYHRÁVÁ SE

TRENÉR SÁLEM HEBOUSSE VYPRÁVÍ O SVÉM PŮVODU, ZKROCENÝCH EMOCÍCH I TAJNÉM PLÁNU, KTERÝ SE MU NA PŘEDNÍ KOPANINĚ VYPLNIL

TEXT: RADIM TRUSINA **FOTO:** PAVEL JIŘÍK ST., PAVEL JIŘÍK ML.

Sálem Hebousse (vpravo nahoře) působí jako asistent u reprezentace žen.

Po 11 letech si připomněl, jaké pocity má trenér, který dovede svůj tým k prvnímu místu v pražském přeboru. SÁLEM HEBOUSSE v roce 2004 triumfoval v nejvyšší metropolitní soutěži s Motorletem, teď zvedl pohár jako kouč Přední Kopaniny. *„Byli jsme největší favorit, takže jsme jen splnili povinnost,“* rozesměje se Hebousse.

■ **Už se vás na to chci zeptat delší dobu: píše se vaše jméno Salem Hebousse?**
Jen vám tam chybí čárka nad a. A čte se to Salim. Příjmení se čte normálně, jeden učitel mi ale říkal Ebus. A nedávno jsem se dozvěděl, že tátova rodina se jmenuje Hbous.

■ **Odkud váš otec pochází?**
Mám arabské předky, otec je ze Sýrie, maminka z Prahy-Michle.

■ **A vy se cítíte jako Pražák, nebo jako Syřan?**
Jsem rodilý Pražák, v Sýrii jsme byli dvakrát, když jsem byl malý. Pamatuji si to jen matně, když mi bylo pět let. Předtím jsem tam byl jako batole.

■ **Máte k Sýrii nějaký silnější vztah?**
Nemám, vůbec. Rodiče tam chtěli žít, když jsem byl malý, táta je doktor a měl v Sýrii otevřenou praxi. Ale už tenkrát tam byl nějaký konflikt a vzhledem k situaci, která tam nastala, se rodiče vrátili zpátky do Prahy.

■ **Čehož asi z dnešního pohledu nelitujete...**
No, to určitě ne. Když vidím, co se tam děje, je to strašné.

■ **Jste v kontaktu s někým z vaší rodiny, kdo v Sýrii stále žije?**
Většina rodiny je v Saúdské Arábii, část je v Rumunsku. Někdo v Sýrii zůstal, ale moc o nich nevím. Jen útržky od syna, který je přes Facebook s někým ve spojení. Rodina sem za námi do Prahy moc nejezdí, byl tady bratranec, ale to je tak tři roky zpátky. Dorazí jednou za „uherák“.

■ **Umíte arabsky?**
Neumím, bohužel. Docela lituju, že jsem se to nestihl naučit. Dnes by se mi arabština hodila, ale teď už je pozdě se ji učit. Když to bylo aktuální, byl táta hodně pracovně zaneprázdněný, a v mém věku začínat s arabštinou? To asi ne.

■ **Arabský svět, to je teď poměrně silné téma. Když vidí cizí lidé vaše jméno, jak reagují?**
Jako dítě jsem to pociťoval víc, po revoluci tady začaly žít různé národnosti, takže s tím nemám problém. A neměl jsem nikdy. Možná si někdo myslí, že jsem cizinec, ale jsem Pražák ze Štvanice. Jen se moje jméno často komolí. Když jsme jezdili s Motorletem po divizi, měli z toho kluci strašnou srandu, že na půlce stadionů mé jméno řekli špatně. Dost se tomu chlámali, což je nabudilo, takže nám to výsledkově pomáhalo. (usmívá se)

■ **Arabové jsou obecně výbušnější typy. To mi ale na vás nesedí.**
Je pravda, že jsou trochu temperamentnější, ale u nás v rodině jsou klidní lidé, pohodáři.

■ **Takže jste klidný trenér?**
Teď už jo.

■ **A kdy ne?**
V začátcích jsem byl taky víc temperamentnější, pak jsem ale poznal, že není potřeba dělat okolo toho divadlo, je lepší soustředit se na hru jako takovou. V klidu vidíte situace v úplně jiných barvách, než když tam trenér na hráče pořvává. Ale na to si každý musí přijít sám. To samé když křičíte na rozhodčí. Neznám jediného, který by na základě toho změnil své rozhodnutí. Když jsem trénoval Duklu, měl jsem tam jedno extempore, kdy jsem se choval jako blázen, nekontroloval jsem se, nezvládl emoce. V ten moment jsem si řekl, že to musím změnit – a jde to. Pomáhá mi to při koučinku a vyhodnocování situací.

■ **Co se stalo, že jste se tak naštval?**
Zachraňovali jsme se v přeboru, Dukla byla celkově ve špatné situaci, nebyly peníze, v zápase, v němž jsme byli outsider, myslím že proti Meteoru, jsme hráli solidně, ale prohráli jsme penaltou v nastaveném čase. Bylo to celkovou situací klubu, cítil jsem trochu bezmoc a vybouchl. Paradoxně mi to pomohlo a řekl jsem si, že se takhle nemůžu chovat.

„Povídá se, že jsem hodný trenér, ale s tím naprosto nesouhlasím.“

■ **Takže vás dnes už nic nenaštve?**
Naštve, ale nebudu kvůli tomu běhat kolem lajny a dělat divadlo. Tak třeba na Libuši, kde jsme uhráli potřebnou remízu k tomu, abychom si zajistili vítězství v přeboru. O poločase jsme prohrávali 0:2 a hráli jsme v deseti bez brankáře, když musel jít chytat obránce Hemzáček. Zůstal jsem delší dobu venku, nechal jsem kluky, aby si to vyříkali v šatně, připravil jsem si v hlavě nějaké varianty. Do kabiny jsem šel klidnější, řekl jsem hráčům, ať nepanikaří, zkusí Libuš přitlačit s tím, že to určití hráči musí vzít na sebe. A stalo se, i když všechno hrálo proti nám: čelili jsme třem penaltám, před závěrem se zranil Poláček, Pešír byl po operaci, o brankáři Švarcovi jsem mluvil. Už mě napadalo, jak bychom hráli další kolo bez těch tří proti Královicím... Proto jsem si říkal, že to musíme urvat na Libuši.

■ **Co z toho plyne?**
Že bych možná před dvaceti lety vletěl do kabiny a zbytečně bych udělal dusno, což by nikomu nepomohlo. Někdy je potřeba zvýšit hlas, udělat ráznější opatření, když to někdo flinká, ale tahle varianta je až krajní. U nás nenastala za celou sezonu.

■ **Takže jste taková klidná síla?**
Snad jsem klukům tu sezonu moc nezkazil. (směje se) Když jsme byli ve dvojici s Jardou Šturmou, bylo to snadnější. Měl jsem se s kým poradit, myslím, že jsme byli docela úspěšní. Já byl ten klidnější, on ten impulzivnější.

■ **Jinými slovy vy ten hodný a on ten zlý?**
Ne, jen byl Jarda při koučinku temperamentnější. Neřekl bych o sobě, že jsem hodný. Povídá to sice dost lidí, ale nejsem hodný, s tím naprosto nesouhlasím. Jen jsem klidný. Když bude někdo něco flinkat, dokážu to taky ohodnotit.

■ **Před jedenácti lety jste vyhrál přebor s Motorletem. Který z těchto dvou triumfů pro vás byl těžší?**
Tenkrát to bylo jednodušší než dnes. Paradoxně jsme s Motorletem měli těžší soupeře, což byla Přední Kopanina a Horní Měcholupy. Byli jsme všichni odskočení, ale my jsme neměli výkyvy, zatímco soupeři ano. V téhle sezoně jsme taky neměli výkyvy, ale Uhelné sklady, které nás pronásledovaly, taky ne. Držely se nás celou sezonu, kdyby Uhelky zvládly zápas s námi, bůh ví, jak by to celé dopadlo. Oni hráli dobře, mají výborného trenéra, kterého jsem shodou okolností trénoval. Jsem hrdý na to, že z Roberta Hlavici, ale i třeba z Martina Průši, což je další můj bývalý hráč, vyrostli super tre-

KDO JE SÁLEM HEBOUSSE?

Narodil se 1. července 1964. Hrál za Střešovice, Tatru Smíchov a Řeporyje. *„Tam jsem skončil, ještě mi nebylo ani třicet, kvůli úrazu. Blbě jsem spadl na záda, měl jsem s tím problémy, že jsem nemohl pokračovat v hraní,“* vzpomíná Hebousse. Od té doby se naplno věnuje trénování. Už jako aktivní hráč vedl dorost Tatry Smíchov, pak přešel k žákům Střešovic. Následoval přesun do vršovických Bohemians, kde dělal metodika oddílu. Dalším trenérským krokem byla Slavia, kde působil u dorostu a potkal se třeba s Janem Kmochem či Dušanem Fitzelem. Když se později nedohodl na nové smlouvě, zlákal ho kamarád do jiné Slavie – Jesenice. *„Vydržel jsem tam šest let a postoupili jsme z I. B třídy do krajského přeboru. Skvělá štace,“* říká Hebousse. Z Jesenice šel zachraňovat Řeporyje v pražském přeboru, trénoval Krč ve třetí lize, Duklu v přeboru, dlouho byl v Motorletu. Nejdřív nedokázal tým po zimním příchodu v kritické situaci zachránit v divizi, následně s ním ovládl přebor. Později s Motorletem hrál o postup do třetí ligy. Byl u mládeže Dukly a Aritmy, na půl sezony se také vrátil do Jesenice. I tady, jako předtím v Motorletu, převzal tým v zimě v těžké pozici, po skvělé jarní šňůře ale mužstvo sestoupilo kvůli minitabulce více týmů. *„Sestoupil jsem dvakrát, ale nikdy jsem u mužstva nebyl celou sezonu,“* říká. *„Prvních míst bylo víc. Asi osm.“* Přední Kopaninu převzal před dvěma roky s kolegou Jaroslavem Šturmou, když sestoupila z divize. Po tragickém podzimu zažil klub famózní jaro a v první sezoně uhrál 5. místo. Teď následoval přeborový triumf, který však dokončil sám, protože Šturma v průběhu jara z osobních důvodů na Kopanině skončil. Hebousse zároveň působí jako asistent trenéra u ženské reprezentace.

néři. Jen nevím, jestli si vzali něco ze mě…

■ No tak Robert Hlavica si od vás určitě nevzal klid při zápasech.

To asi ne. (usmívá se) Byli jsme spolu u mládeže Dukly, už tam mě hodně překvapil.

■ Hecovali jste se v průběhu sezony?

Každý týden. Pořád jsme si volali. Robert vždycky něco vymyslel, nějakou blbůstku, že určitě prohrajeme. Já mu zase říkal, ať si hlavně hlídá to druhé místo, kdybychom náhodou z nějakého důvodu nemohli vzít divizi. (směje se) Teď na jaře jsme měli někdy štěstí, nehráli jsme tak dobře jako na jaře před rokem, kdy jsme hráli hodně lehce. Nastartovalo nás, že přišli Tomášové Pešír a Poláček, k tomu kapitán Rado Melničuk, díky těm klukům se to tenkrát zvedlo. Úspěch jde za hráči, trenér tomu může jen malinko pomoct. I proto nemám rád vyhlášení trenérů roku. Když nebudete mít dobré hráče, nezmůžete nic na jakékoliv úrovni. Ani Mourinho neudělá nic bez dobrých fotbalistů. Kdyby letos trénoval Radotín, možná s ním skončí třetí od konce, ale nevěřím tomu, že by to vytáhl výš.

■ I vy jste byl s Kopaninou po půl roce těsně nad sestupem. Neměl jste před rokem a půl myšlenky na to, že skončíte?

Musím přiznat, že jsme byli s Jardou Šturmou trochu zklamaní. Přišli jsme z Motorletu, kde jsme byli zvyklí, že se trénovalo skoro každý den, kluci tam byli skvěle fyzicky připravení, hráli jsme o postup do třetí ligy, dalo se na to koukat. Tady nastal malý šok, hlavně v tréninkové docházce. Z toho jsme byli překvapení, naivně jsme si mysleli, že to trochu změníme. Ale časem snad kluci viděli, že to má smysl, tréninky je bavily. Mě osobně nastartovala spolupráce s brankářem Jirkou Švarcem, to je člověk mojí krevní skupiny. Sešli jsme se a řekli si, že to první rok po sestupu Kopaniny z divize stabilizujeme a druhý rok vyhrajeme přebor. Tak jsme si to splnili. (usmívá se)

■ Opravdu jste tomu po tom půl-roce věřil?

A víte že jo? Byly sice okamžiky, kdy jsem si říkal, že jsme bláhoví, že jsme do toho šli, ale s těmi posilami už měl tým sílu. Věděl jsem, že by to mohlo fungovat. První místo byl skrytý cíl, který jsme si nastínili s Jirkou Švarcem, věděl o tom i Jarda Šturma. Vyplnilo se nám to. Skvělé.

„Kdyby Mourinho trénoval Radotín, byl by možná třetí od konce, ale nevěřím, že by ho vytáhl výš.“

■ Pracujete v sázkové kanceláři, jaký byl na Kopaninu před touhle sezonou kurz?

(směje se) S ohledem na předešlé jaro i na to, že jsme udrželi kádr pohromadě, jsme byli s Uhelnými sklady asi největší favorit. Dal bych kurz 2,5 až 3 ku jedné. Myslel jsem si, že budou víc zlobit Třeboradice, na jaře mě pak překvapila Čafka.

■ Když se vrátíme k vám, slyšel jsem názor, že byste bez tří čtyř hráčů ze základní sestavy rázem hráli o záchranu. Co vy na to?

Pokud bychom byli bez obou Tomášů, tak bychom to samozřejmě museli řešit, stejně jako by Sparta musela řešit, kdyby přišla o Lafatu s Dočkalem. Asi bychom nehráli o první místo, ale o záchranu? Tomu nevěřím.

■ Jak vám tohle duo exligistů pomáhá v kabině?

Na hřišti to možná vypadá, že je Tomáš Pešír živel, ale funguje mezi námi stoprocentní respekt. Oba jsem trénoval v dorostu Slavie, jsou to inteligentní a zkušení kluci, moc dobře vědí, kde jsou nějaké hranice. Tomáš Poláček je v kabině tišší, ale na hřišti je ohromně důležitý. Ty jeho standardky, kopací technika… Kdyby mohl víc trénovat, byl by přínosem i pro týmy ve druhé lize. Když v průběhu jara skončil Jarda Šturma, stali se ti dva mojí prodlouženou rukou v kabině. Ostatní je berou. Když jsem nestíhal z pracovních důvodů trénink, oni to zastřešili. Dřív byli profíci a jako profíci se chovají i dál.

Klid při zápasech zdobí kouče Přední Kopaniny.

■ Už jste to nakousl: dost soupeřů se podivuje nad někdy divokým chováním Tomáše Pešíra. Chápete je?

Já k tomu Tomášovi řekl svoje, myslím, že je to zbytečné, ale je to jeho styl. Někdy si možná ubližuje, na druhou stranu to pomáhá týmu, protože soupeři se soustředí na něj, stáhne pozornost na sebe. Protihráče rozdráždí, oni se pak nevěnují naplno hře a my z toho těžíme. Je těžké ho v jeho letech předělávat. Byla utkání, kdy byl naprosto v klidu, jindy ho zase podráždily ostřejší zákroky na něj. Za sebe můžu říct, že je Tomáš vůči okolí super kluk, strašně vstřícný.

■ Několikrát jste zmínil bývalého parťáka Šturmu, s nímž jste dlouho spolupracoval, předtím jste trénoval i ve dvojici se Stanislavem Krejčíkem. Vám tenhle systém dvou trenérů u mužstva hodně vyhovuje, že?

To je pravda. Člověk toho má v práci dost, nestíhá být na všech trénincích. Nehraju si na hlavního trenéra a asistenta. S Jardou jsme byli dva rovnocenní parťáci, což byl dobrý model. Spousta lidí ho sice neuznává, ale já na tom nevidím nic špatného, když se rozdělí úlohy mezi dva lidi, kteří jsou na stejné vlnové délce a mají stejné názory. Jednou jsem ustoupil já, jednou Jarda, nemám s tím problém.

■ Působíte jako hodně přátelský typ. Tykáte si s hráči?

Netykám, to jsem nikdy neuznával. Tykat mi můžou v momentě, kdy se naše cesty rozejdou a já jim to nabídnu. Jinak jsem s nimi u všech srandiček, blbůstek a legrácek. Tak jsem to měl i na Motorletu. Rád si taky zápasy dohrávám na hřišti. Nechápu trenéry, kteří jsou pět minut po zápase pryč ze stadionu. Myslím, že každé utkání by se mělo probrat – a nemusí se u toho nutně pít alkohol. Je dobré všechno rozebrat, tím se tmelí kolektiv a je úplně jiná atmosféra. Nikdy jsem hráče nenutil, aby

seděli v hospodě, ale z mého pohledu je dobré dát si něco k jídlu, vyříkat si věci, aspoň hodinku. Taky jsem rád, když slyším názory hráčů. Komunikace s nimi je alfa a omega. Poznat psychologii každého je klíčové. A to jen z tréninků nejde.

Jak jste si vůbec užil oslavy prvního místa?

Užil, moc. Bylo to skvělé. Hned po zápase s Libuší jsme jeli na Kopaninu, poseděli jsme, pak jsme šli na hřiště, hráli jsme nějaké dovednostní soutěže, břevínka, penalty na naši fotografku, tyhle blbůstky mám rád. Kluci pak jeli do města, já zůstal s Tomášem Cigánkem (předseda klubu – pozn. red.) na Kopanině. Jsme moc rádi, že jsme přebor vyhráli, ať ten postup bude, nebo ne.

V této chvíli, kdy děláme rozhovor, o vašem posunu do divize ještě není rozhodnuto, což už nejspíš v době vydání časopisu bude (Přední Kopanina divizi v den uzávěrky odmítla – pozn. red.). Prozradíte, jakou variantu jste prosazoval?

S divizí je spojeno hodně okolností, ale prvotní jsou peníze. Bez nich by nás to v divizi moc dlouho nebavilo. Po sportovní stránce bych se toho nebál, pokud bychom udrželi kádr pohromadě. Tým by to zvládl. Stačilo by doplnit tak tři hráče. Jde o to, že sezona je dlouhá, v divizi jsou i jiné vlivy, musí se to pořádně zvážit. Ale přebor není špatná soutěž, mám ji rád, protože je kvalitní.

V přeboru není vyloženě špatný tým, jen Radotín do toho šel letos po hlavě a vzal si trochu velké sousto. Otázka je, jak by k tomu přistoupili kluci, kdybychom zůstali v přeboru.

Jak to myslíte?

Někteří si divizi ještě nikdy nezahráli a rádi by si to zkusili. Takový Dominik Santler by si určitě zasloužil vyšší soutěž, pokud bychom nešli do divize my a on projevil zájem hrát výš než v přeboru, bylo by férové, abychom ho neudrželi. Na příkladu Královic je ale vidět, že není úplně jednoduché obhajovat první místo.

Když jste mluvil o Santlerovi, tak mě napadá: vás už vyšší soutěže nelákají?

To je věc nabídky a poptávky, nebráním se ničemu. Záleželo by na podmínkách, vzdálenosti, kdo ten klub vede, je toho víc. Za ty roky ve fotbale jsem si stanovil nějaké parametry, s kým chci fotbal dělat a s kým ne. Nešel bych do rizika, navíc trenérů jsou všude mraky, všichni už mají licence... Ale na Kopanině jsem spokojený, líbí se mi to prostředí, jsou tady i dobří lidé. Třeba fanoušci za námi stáli i ve chvílích, kdy se nám nevedlo, nebyly tam žádné negativní nálady, jako jsem to zažil jinde. Po tom prvním půlroce za mnou chodili a říkali mi, ať hlavně neodcházím. Vytrvali jsme a vítězství v přeboru je odměna pro všechny. ■

INZERCE

kasa.cz
jděte rovnou ke kase

Osobní přístup v prodejně internetového obchodu.

V každé prodejně **KASAHOUSE** můžete využít náš školený personál.

TISÍCE POLOŽEK za internetové ceny skladem

5 MINUT bleskurychlé odbavení

REKLAMACE DO 30 DNÍ řešíme výměnou

www.kasa.cz | Skorkovská 1511, 198 00 Praha 9-Černý Most, V Oblouku 266, 251 01 Průhonice/Čestlice | PO-PÁ 8-20, SO-NE 9-19 | 841 800 800

POD PALBOU
TÝDEN SE NEMYL!

ROZHODČÍ ZDENĚK BUŘIL V PRAVIDELNÉM DOTAZNÍKU

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ **FOTO:** PAVEL JIŘÍK ST.

Čtyřiašedesátiletý ZDENĚK BUŘIL je posledním rozhodčím, který se objevuje v dotazníku na stránkách Speciálu. Jubilejní padesáté pokračování vzal po svém, tedy se specifickým humorem, jak ho všichni znáte.

Prozraďte něco o sobě… Co děláte, kde jste studoval, jaké máte koníčky?
Jaké mám koníčky, jo? Vždyť je mi 64 let, nějak si nemohu vzpomenout… (směje se) Ve skutečnosti mám ale jednu pořádnou kobylu, a tou je fotbal. Kdysi jsem vystudoval elektrotechnickou průmyslovku a v současnosti jsem rentiér. Jako poslední zaměstnání jsem dělal provozního v podniku Slavia – Parnas a musím se přiznat: týden jsem si nemyl ruku poté, co nás tam navštívil Bill Clinton. (znovu se směje)

Kde a jak jste se dozvěděl o možnosti stát se rozhodčím a jak dlouho trvalo, než jste poprvé pískal?
Tenkrát se dělaly nábory tak, že každý klub musel dodat dva rozhodčí, aby mu z tabulky nebyly odečteny tři body. Za Čafku vyslali mě a Miroslava Kalibu. Pískat jsem začal v roce 1972, myslím že na jaře, a dotáhl jsem to až do tehdejší druhé nejvyšší soutěže.

Jak se udržujete v kondici?
Rozdělil jsem si hřiště napůl. V praxi to znamená, že buďto chodím mávat na lajny, nebo pískám zápasy žáků, které se hrají jen na půlku hřiště.

Kam se chcete jako rozhodčí dostat a co vás k tomu motivuje?
To je vtipná otázka, ale i na ni mám odpověď! Hlavně se chci dožít konce každého zápasu…

Charakterizujte svůj styl pískání…
Pískám naprosto jednoduše, nechávám vše volnější. Důvod? Mám rád anglický styl fotbalu.

Řekl jste si někdy po utkání větu: „To byl můj poslední zápas!“ Kolikrát a proč?
V posledních letech každé pondělí, když nemůžu vstát z postele. (usmívá se) A teď vážně, po nějaké kritice nebo poté, co mě někdo naštval, tak to mě nikdy nenapadlo. Za každým zápasem ihned dělám tlustou čáru a dál nepřemýšlím.

Jakou radu byste dal začínajícím rozhodčím?
Při šokovém stavu se říká něco o dodržování třech „té“: tepla, ticha, tekutin. Já bych ale použil čtyři „pé“: pravidla, pracovitost, píle a pokora. Víc asi nemá cenu říkat. Snad jen to, že některým chlapcům poslední „pé“ absolutně chybí.

Legenda mezi pražskými rozhodčími

KOLEGA ROMAN FAZEKAŠ SE VÁS PTÁ:

Jsi jedna z největších rozhodcovských legend. Myslíš, že i další legendy, jako jsou Collina nebo Webb, se inspirovaly tvými výkony a účesem?
Oba ve své době platili za rozhodcovské jedničky. Tou já nikdy nebyl a ani už nebudu, takže jediné, co s nimi mám společného, je účes. Ano, jsme stejně plešatí….

BUĎTE VIDĚT

VAŠI NABÍDKU DOSTANEME K REÁLNÉMU ZÁJEMCI

ŽÁDNÉ ZBYTEČNÉ NÁKLADY ZA TISK!

VÍCE JAK 1 500 DISTRIBUČNÍCH MÍST!

TEL.: +420 777 612 479 | WWW.GPMEDIA.CZ

ZAJISTÍME EFEKTIVNÍ DISTRIBUCI VAŠICH PROPAGAČNÍCH LETÁKŮ, KATALOGŮ, FIREMNÍCH MATERIÁLŮ A DALŠÍCH TISKOVIN | VYSOKÁ MÍRA ZPĚTNÉ ODEZVY | VÝBĚR LOKALIT PŘIZPŮSOBÍME VAŠIM POTŘEBÁM | PŘESNÉ SLEDOVÁNÍ VAŠÍ DISTRIBUCE POMOCÍ ČÁROVÝCH KÓDŮ - S NÁMI VÍTE, KDE SE NACHÁZÍTE! MÁME REALNÉ VÝSLEDKY

EXTRA

KABINA VÍTĚZŮ: ŘIDIČ KOSMICKÉ LODI I BLÁZEN NA SVOBODĚ

KDO JE KDO V ŠATNĚ VÍTĚZE PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU Z PŘEDNÍ KOPANINY PODLE UPOVÍDANÉHO ÚTOČNÍKA TOMÁŠE PEŠÍRA?

TEXT: RADIM TRUSINA **FOTO:** PAVEL JIŘÍK ST., ONDŘEJ HANUŠ

V profesionální kariéře prošel spoustou kabin v několika zemích. Jakmile se ocitl v šatně Přední Kopaniny, zařadil se k jejím výrazným lídrům. *„Nejsem žádný šéf, nás starších je tam víc. Ale uznávám, že nezavřu pusu,“* usmívá se exligista TOMÁŠ PEŠÍR. *„Vyloženě hlavního vtipálka nemáme, snažíme se něco vymýšlet se staršími hráči, jako je Tomáš Poláček a Rado Melničuk. Ale i mladí dokážou přispět, třeba Martin Čihák.“* Jak vidí Pešír vážně, ale hlavně nevážně své spoluhráče, s nimiž v této sezoně ovládl Pražská teplárenská přebor? A jak vidí sám sebe?

Jiří Švarc, brankář

Co řekne, to platí, na to se můžete spolehnout. Ve sportu je strašně ambiciózní a nikdy v něm neprohrál, protože když náhodou jo, tak to nepřiznal a uhádal to. Na to, kolik mu je let (39?), klobouk dolů, jak chytá. A taky je to jeden z nejlepších gólmanů, které jsem v kariéře potkal, s výbornou rozehrávkou nohou. Ale tu poslední větu nemyslím vážně.

Martin Čechák, brankář

Říkáme mu Bandaska, dělá totiž kuchaře a často nosí do kabiny jídlo a pití. Třeba vína na ochutnávku. Je to ten typ, co všechno ví a od všeho má kliče.

Jakub Tržický, obránce

Fotbalově má na víc, než tady ukazuje. Co se týče života, užívá si ho všemi – a plnými – doušky. Žije úplně naplno.

Jan Mikeš, obránce

Moc toho nenamluví, a když už mluví, tak jako filozof. Jinak je to velký univerzál, na hřišti ohromně platný na všech postech, kam ho trenér postaví – a dává důležité góly. Často hraje ve svých oblíbených, ale taky hrozných tříčtvrťácích. Když je na sobě nemá, je poloviční.

Josef Fárka, obránce

Nosič popcornu. Dělá v kině, takže ho občas přinese do kabiny. Sice toho moc neodehrál, ale je strašně pozitivní a příjemný kluk.

Martin Brabec, obránce

To je ještě hráč? Spíš bych řekl, že se už přehodil do pozice funkcionáře, která mu absolutně sedí. Administrativně řídí celou naši kabinu.

Martin Čihák, obránce

Blázen na svobodě. V mých očích druholigový hráč. Když není na hřišti, je to pro nás stoprocentně velké oslabení, velmi důležitý článek sestavy. Je to tvrďák, který moc neuhýbá, spíš bych řekl, že se v těch střetech vyžívá. Spolu jsme se taky na tréninku párkrát ťukli, hrát bych na něj nechtěl, to stoprocentně ne.

Roman Hemzáček, obránce

Proti Libuši si i zachytal, dvě třetiny zápasu… Výborný fotbalista s potenciálem určitě na třetí ligu, možná ještě výš. Já bych ale chtěl, aby ukončil kariéru fotbalisty, protože by se mi hodil na ragby (Pešír je předseda ragbyového klubu Petrovice). Pro ragby je Roman ideální kus, pořád ho přemlouvám, zatím neúspěšně. Z celé kabiny je nejpotetovanější.

Tomáš Bláha, obránce

Klasický případ hráče, který se pohyboval ve vyšších soutěžích: je to super kluk, který si přebor odehraje s přehledem, ale co může, to na hřišti ošidí.

Petr Fárka, obránce

Tak ten nemluví vůbec. Ale mám s ním jednu dobrou historku. Když jsme hráli na soustředění poker, tak seděl vedle mě a míchal. Radil mi, co mám hrát, a protože míchal, chtěli jsme podvádět… Za hodinu jsem prohrál tři tisíce korun, takže nám tenhle tandem moc nevyšel.

Radoslav Melničuk, obránce

Kapitán, jak by měl být a se vším všudy. Jeho paní často do kabiny upeče koláč, když jede na Slovensko, přiveze sýry, hodně tím žije. Trochu ho šikanuju, vozí mě na zápasy a domů, protože moc nepije a já si dám pivo rád. Moc ho to nebaví, ale je na mě hodný.

Jan Jurek, obránce

Pro mě trochu záhadný člověk, měsíc chodí, měsíc nechodí… Na hřišti je vždycky dobře fyzicky připravený, ale tím, že jednou je, jednou není, toho o něm v podstatě moc nevím.

Šimon Vik, záložník

Jeden ze dvou kosmonautů v kabině, pořád je někde ve vesmíru. Ale důležitý článek, protože nezavře pusu. Co se týče fotbalu, tak řeší věci ve větší rychlosti než Lionel Messi.

Tomáš Poláček, záložník

Toho znám ze všech kluků nejdelší dobu, byli jsme spolu už v dorostu Slavie. Můj hlavní nahrávač na góly, centry má parádní. Má trochu delší vedení: než mu něco docvakne, tak to chvíli trvá. Spíš tišší typ, nemele jako jiní, když ale něco vypustí, tak to stojí za to a je to vždycky dobrý.

David Průša, záložník

Tak to je náš hlavní kosmonaut, řidič kosmické lodi. Hrozně hodný kluk, který ale žije v jiném světě. Fotbalista je to vynikající, dokáže vymyslet nadstandardní věci.

Radost ze zisku poháru byla samozřejmě velká.

Dominik Santler, záložník

Tichý kluk, moc se neprojevuje. Ale to neplatí na tréninku, kde je z něj hádavý typ. Pře se o auty, rohy, o všechno. Na hřišti je pro nás nepostradatelný, upřímně se divím, že ještě hraje na téhle úrovni. Má rozhodně na vyšší soutěže.

Jakub Sýkora, záložník

Ten kvůli mně trpí, protože naběhám tak tři kilometry za zápas, on musí asi patnáct. Už si na to ale zvykl. Je to výborný kluk s respektem k nám starším. Nedám na něj dopustit, je to můj oblíbenec a hlavní běhač.

Radim Blažek, záložník

Hraje se mnou futsal, v půlce sezony jsme mu s Radem Melničukem našli formu na Aritmě – donesli jsme mu takovou malou krabičku a řekli mu, že to je od téhle chvíle jeho forma. Bohužel ji na jaře zase ztratil.

Martin Kozlík, záložník

Docela talent, kterému se ale moc nechce. V životě jsem ho neslyšel promluvit. Když mě jednou střídal, tak jsem mu asi řekl to tradiční „pojď", ale myslím, že neodpověděl.

Martin Les, útočník

Děláme si z něj srandu, protože píská. Když nastoupí a něco zkazí, tak se vždycky ptám rozhodčích, jestli píská taky tak špatně jako hraje. Oni mi říkají, že píská ještě hůř. Jednou nám něco vysvětloval na Tempu o ofsajdu, ale já mu to stejně nevěřím.

Vratislav Kratochvíl, útočník

Znám ho odmalička ze Slavie. Do šatny dobrý, na tréninku má nejraději cvičení na techniku... Je to trenérův adoptivní syn, pomohl několika góly k titulu, to zase jo. Milovník dobré vodky.

Tomáš Pešír, útočník

Hele, pecka! Myslel jsem si, že vyprchám směrem k rozhodčím, ale s přibývajícím věkem se to skoro horší. V kabině jsem asi dost slyšet, když je potřeba, tak i zvýším hlas, ale stalo se to jen dvakrát za sezonu. Pravidla jsou nastavená, obecně u nás funguje respekt od starších k mladším i opačně. Žádné problémy v kabině mezi hráči jsme neřešili.

Sálem Hebousse, trenér

Všichni jsme pochopili, jak by to mělo fungovat: my starší jsme jeho prodloužená ruka v kabině, trenér po nás nešlape, všichni dobře vědí, co si k sobě můžou navzájem dovolit. Je to přátelský trenér, který si chce s hráči vyjít vstříc. ■

Už při vjezdu do Přední Kopaniny zjistíte, že tam hrají mistři!

Tomáš Pešír

Zdeněk Zmeškal

TÉMA

PĚTKRÁT RADOST, PĚTKRÁT JINAK

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL PŘIPOMÍNÁ V PĚTI PŘÍBĚZÍCH UDÁLOSTI, KTERÉ ZAUJALY V SEZONĚ 2014/2015

TEXT: RADIM TRUSINA **FOTO:** ONDŘEJ HANUŠ, PAVEL JIŘÍK ST.

Ač se v pražských fotbalových soutěžích našlo několik suverénních týmů i výkonů jednotlivců, nebyla to nudná SEZONA. Které sportovní výkony si budou lidé (možná) pamatovat i za pár let?

ZMEŠKALOVA FANTAZIE: 41 GÓLŮ!

Před sezonou se vsadil, že dá aspoň 20 gólů. Když se dostal v polovině soutěže na 19 zásahů, snil o tom, že dosáhne na třicítku. Místo toho Zdeněk Zmeškal pálil ještě lépe než na podzim, Pražská teplárenská přebor zakončil kanonýr Uhelných skladů se 41 brankami, což byl bezkonkurenční počin, který z něj udělal krále střelců v přeboru a „Uhlířům" pomohl ke druhé pozici. *„Takovou sezonu už asi nezažiju. Hlavně chci poděkovat celému mančaftu, parťákovi z útoku Lukáši Zilvarovi i všem dalším klukům, co mi na branky nahrávali. Že bude těch gólů tolik, to jsem vážně nečekal,"* řekl Zmeškal. *„Dát 41 gólů, to je prostě fantazie."*

Je proto logické, že po útočníkovi, který v červenci oslaví 30 let, sáhl klub z vyšší soutěže. V době uzávěrky tohoto čísla měl nejblíž do třetiligových Štěchovic. *„Že budu končit na Uhelkách, to jsem věděl už dřív,"* potvrdil Zmeškal, že Pražská teplárenská přebor zcela jistě přijde o elitního bombardéra. *„Jsem hráčem Tatranu Rakovník, ale tam působit nebudu. Platí to, že bych měl 13. července nastoupit na přípravu do Štěchovic."*

Zmeškal si už dřív zkusil druhou ligu, připravoval se i v ligové Příbrami. Ani tenhle sen zahrát si znovu profesionální soutěž nevzdává. *„Na Uhelných skladech jsem pořádně poslední dva roky netrénoval. Ale kdo ví, určitě tam ambice z mojí strany je,"* připouští. *„V Uhelkách už jsem víc pro tým udělat nemohl, potřeboval jsem se posunout dál. Moje motivace by měla být vyšší a takhle mám pocit, že bych stagnoval. Je čas jít dál."*

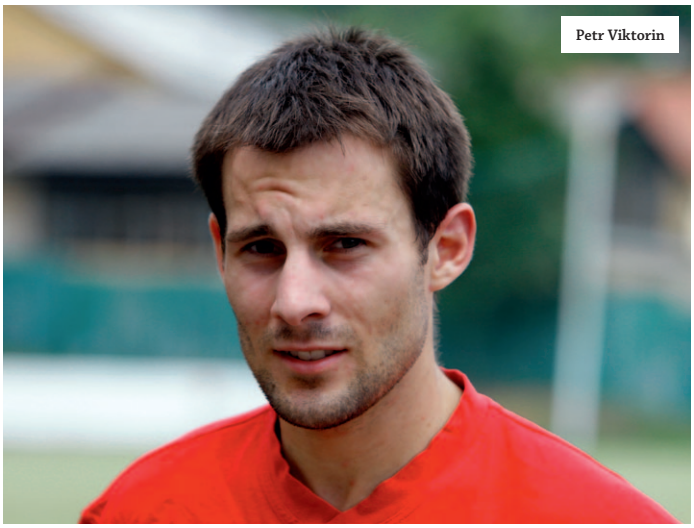

Petr Viktorin

MEZI HVĚZDAMI OPĚT ZÁŘIL VIKTORIN

Už na podzim byl Hvězdou Pražská teplárenská přeboru, na jaře své postavení jen uhájil. Třeboradický záložník Petr Viktorin získal v hlasování redaktorů serveru www.fotbalpraha.cz a trenérů Třeboradic v anketě o nejlepšího hráče 17 bodů (vyhlašuje se po každém zápase a maximem jsou dva body za utkání). *„V půlce přeboru jsem měl s deseti nominacemi docela velký náskok, tak jsem věděl, že bych to měl dotáhnout,"* usmál se 28letý fotbalista. *„Jsem spokojený, že jsem zase něco vyhrál, ale radši bych s týmem zvedl nad hlavu nějakou trofej. Tohle ocenění bych za ten pocit hned vyměnil."*

Třeboradice k tomu v této sezoně nebyly daleko, ve finále Teskahor poháru Pražského fotbalového svazu podlehly 0:1 Braníku. Sice reklamovaly, že vítězný gól soupeře padl z ofsajdu a po zásahu rukou, ale rozhodčí branku vyhodnotili jako regulérní…

V přeboru mužstvo o dvě pozice vylepšilo podzimní osmé místo, velkou zásluhu na tom měla dvojice Viktorin - Grznár, která tým táhla svými góly i výkony. Právě exligista Pavel Grznár Viktorina pořádně prohánět, ale nasbíral o dvě nominace méně. Viktorin tak ovládl anketu už podruhé, vyhrál také v roce 2013. *„Mám dobrý fotbalový základ ze Sparty. Moji vrstevníci a bývalí spoluhráči působí úplně jinde. Byla by ostuda, kdybych aspoň trochu nevynikal v nižší soutěži,"* řekl Viktorin, který v letenském dorostu kopal třeba s Danielem Kolářem, Danielem Pudilem či Janem Holendou.

K Viktorinovi se tradičně sbíhají nabídky na přestup, ale už dlouho odolává. V roce 2012 přišel do Třeboradic ze sestupujících Kunratic, s nimiž byl dřív „schovaný" v I. A třídě. Od té doby opustil nový klub jen kvůli několikaměsíčnímu pobytu v USA. *„Na-*

Mistrem Prahy je Přední Kopanina.

bídky mám, ale většinu hned odmítám. Je ale pravda, že jednu zvažuji," přiznal muž, který má ve statistikách kromě 16 branek také pouze jednu žlutou kartu! A tu dostal až v posledním zápase na Tempu 12 minut před koncem... V době uzávěrky o jeho budoucnosti nebylo úplně jasno. *„Když budu hrát v Třeboradicích, rád bych v téhle anketě dotáhl hattrick."*

PŘEDNÍ KOPANINA POČTVRTÉ KRÁLEM PRAHY

Dva roky zpátky sestoupili z divize a po půl roce v Pražská teplárenská přeboru se motali těsně nad hranou sestupu. Střih: uběhl další rok a půl a fotbalisté Přední Kopaniny mají v držení pohár pro nejlepší celek nejvyšší metropolitní soutěže. Tu vyhráli poměrně suverénním způsobem, protože ze 30 zápasů prohráli pouze tři. Kdo by tomu v polovině minulé sezony věřil? Někdo ano...

„Když se nám po sestupu z divize povedlo přivést trenéra Sálema Hebousseho, věřil jsem všemu. Má neuvěřitelnou schopnost vytvořit skvělou atmosféru v týmu, hráči pro něj pracují na sto procent," říká Tomáš Cigánek, šéf klubu. *„Samozřejmě klíčové bylo doplnění kádru. Jen atmosféra na vítězství nestačí. Přišly hvězdy Pešír, Poláček i řada dalších hráčů, kteří vedle těch dvou byli méně vidět, ale o to více důležití byli pro tým, který se po sestupu razantně oběmnil."*

Kopanina vyhrála pražský přebor počtvrté od roku 1990 – v tomto směru je v posledním čtvrtstoletí nejlepší. Za ní je Střížkov se třemi triumfy, Meteor, Admira, Libuš, Vyšehrad a Horní Měcholupy vyhrály přebor od revoluce dvakrát. Je ovšem nutné připomenout, že kluby, které hrají či hrály vyšší soutěže delší časový úsek, nemohly nebo nemohou pravidelně zápolit o přeborové prvenství...

První triumf Kopaniny přišel právě v roce 1990, druhý o osm let později pod názvem ČZU Praha, třetí v roce 2009, pak čtyřletá epizoda v divizi a teď opět prvenství. *„Triumf je už sladká odměna. Předchází mu vždy období sbírání sil, skládání mozaiky lidí, kteří pak vydrží po určitou dobu se odevzdat společné myšlence a poctivě pracovat. Tradičně však nastává období vyhoření a přichází slabší etapa. Pro nás to byly sestupy z divize. Nejtěžší vždy bylo dostat se pak zpět na vrchol,"* říká Cigánek, který byl v klubu u všech prvních míst v přeboru. *„Je to skvělá bilance. Je za tím spousta práce mnoha hráčů a dalších lidí okolo týmu a celého klubu. Chtěl bych všem poděkovat a říct jim, že můžou být hrdí na to, co dokázali."*

Dojem z parádní sezony na Kopanině trochu kazí sestup B-týmu do II. třídy. *„Potýkali jsme se s generační výměnou, chybí nám zde střední generace. Tým postrádal atmosféru, soudržnost, mladí si neuvědomují, co musejí dělat, aby fotbalový tým fungoval, a ti, co už to vědí, nám chyběli. Přesto trenér Martin Zendulka odváděl maximum do poslední chvíle,"* upozornil Cigánek, který z pozice šéfa klubu musel odmítnout účast A-týmu v divizi. *„K rozhodnutí nás dovedla zejména finanční a organizační náročnost vyšší soutěže, se kterou máme z minulosti zkušenosti. Považujeme účast v divizi v tuto chvíli pro náš klub po všech stránkách za natolik vyčerpávající, že by mohla ohrozit nejbližší budoucnost klubu."* Kopanina tak bude obhajovat přeborový „titul", což dobře znají ve Vršovicích a Královicích. Dva předešlí vítězové skončili v následujících sezonách na šestém (Vršovice) a patém místě (Královice). Jak se s touto rolí vypořádá Kopanina?

„DOUBLE" BRANÍKU...

Dlouhá léta čekání jsou u konce: fotbalisté Braníku se těší na Pražská teplárenská přebor. Tým zcela suverénním způsobem ovládl A skupinu I. A třídy, kterou vyhrál o 11 bodů před Dolními Chabry. Až třetí skončila Uhříněves, která před sezonou plánovala okamžitý návrat do nejvyšší pražské soutěže. Jenže na Braník neměla. Stejně jako čtyři přeborové celky, které mužstvo porazilo na cestě za ziskem Teskahor poháru Pražského fotbalového svazu, čímž dokonalo malý pražský „double". *„Je to sezona snů, nádhera,"* povídal Roman Truneček, trenér Braníku. *„Tady se pár let o postupu hovořilo, ale nedařilo se ho realizovat, teď jsme to zvládli."* A navíc způsobem, na který se bude v klubu ještě dlouho vzpomínat. Pohárová pouť totiž byla přesvědčivá, Braník přešel přes přeborové Vršovice (3. místo), Radotín (sestup), Přední Kopaninu (vítěz přeboru) a ve finále porazil Třeboradice (6. místo). *„Všechno jelo podle plánu,"* usmíval se Truneček, který tak vylepšil svou bilanci z dob, kdy byl trenérem Cholupic: tenkrát s nimi vyhrál pohár (2008) a o rok později přidal také postup do přeboru. Teď všechno stihl během jednoho roku. *„Do čeho jsme kopli, to vyšlo. Braník si přebor zaslouží, má skvělé zázemí i mládež,"* přidal se kapitán Milan Cvrček.

... A DVOJITÁ RADOST ZBRASLAVI

Byly to pro Zbraslav v minulém roce chmurné chvíle: tým ve druhé sezoně v Pražská teplárenská přeboru uhrál jen 15. místo, což se rovnalo pádu do I. A třídy. *„Musíme si odpočinout a udělat všechno pro to, abychom se do přeboru hned vrátili,"* vyhlašoval Michael Žižka, kapitán mužstva. Bývalý ligový fotbalista hrál velmi dobře, stal se Hvězdou přeboru podle počtu nominací na nejlepšího hráče zápasu, ale individuální ocenění zastínil sestup. *„Beru ho na sebe,"* nevymlouval se. Měl nabídky z vyšších soutěží, ale rozhodl se zůstat na Zbraslavi, kterou přezval trenér Miroslav Vašut. Mužstvo, do nějž přišel také koučův syn Dominik či se vrátil střelec Svatopluk Sýkora, prošlo soutěží zcela suverénně, prohrálo jen jednou v sezoně! Navíc na něj tradičně chodily výborné návštěvy kolem dvou stovek diváků na zápas, což je v pražských soutěžích zcela unikátní číslo. *„Do přeboru patříme kvůli stadionu i našim fanouškům,"* myslí si Žižka. Úspěch jeho mužstva podtrhl triumf B-týmu v jedné ze skupin II. třídy. V sezoně 2015–16 se tak na Zbraslavi s přeborem bude hrát i I. B třída.

Fotbalisté Braníku vyhráli Teskahor Pohár PFS.

Vítězové pražského přeboru od roku 1990

1989–90: Přední Kopanina, **1990–91:** Meteor, **1991–92:** Kompresory, **1992–93:** Admira-Slavoj, **1993–94:** Libuš, **1994–95:** Vyšehrad, **1995–96:** FC Střížkov Praha 9, **1996–97:** Čechie BVB Karlín, **1997–98:** ČZU Praha, **1998–99:** Vyšehrad, **1999–00:** Dropa Střížkov B, **2000–01:** FC Břevnov, **2001–02:** Libuš, **2002–03:** Lokomotiva Praha, **2003–04:** Motorlet, **2004–05:** Horní Měcholupy, **2005–06:** Admira, **2006–07:** Horní Měcholupy, **2007–08:** Meteor, **2008–09:** Přední Kopanina, **2009–10:** Zličín, **2010–11:** Radotín, **2011–12:** Aritma, **2012–13:** Vršovice, **2013–14:** Královice, **2014–15:** Přední Kopanina.

STATISTIKY PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU MUŽŮ 2014/15

KONEČNÁ TABULKA

1.	Př. Kopanina	30	23	4	3	89:31	73
2.	Uhelné sklady	30	21	0	9	96:69	63
3.	Vršovice	30	15	10	5	45:30	55
4.	ČAFC	30	15	8	7	76:49	53
5.	Královice	30	15	5	10	87:62	50
6.	Třeboradice	30	14	5	11	70:55	47
7.	Háje	30	13	5	12	59:67	44
8.	Cholupice	30	12	7	11	58:70	43
9.	Motorlet B	30	11	6	13	57:58	39
10.	Meteor B	30	10	5	15	59:69	35
11.	Střešovice	30	9	8	13	60:73	35
12.	Admira B	30	9	6	15	62:63	33
13.	Libuš	30	9	5	16	56:59	32
14.	Tempo	30	9	3	18	59:86	30
15.	Kolovraty	30	7	6	17	43:85	27
16.	Radotín	30	3	7	20	30:80	16

HVĚZDA ZÁPASU (NEJLEPŠÍ HRÁČI JEDNOTLIVÝCH MUŽSTEV)

Třeboradice:	17	**Petr Viktorin**
Přední Kopanina:	13	**Tomáš Poláček**
Tempo:	13	**Dominik Kadlec**
Vršovice:	11	**Petr Maha**
Královice:	10	**Eduard Formáček**
Háje:	9	**Jiří Janoušek**
Libuš:	9	**Martin Müller**
ČAFC:	9	**Tomáš Fitzel**
Uhelné sklady:	9	**Zdeněk Zmeškal**
Kolovraty:	8	**Miroslav Procházka**
Admira B:	7	**Jakub Lupínek**
Radotín:	7	**Antonín Kučera**
Motorlet B:	6	**Ondřej Měska, Pavel Pacovský, František Hák**
Cholupice:	6	**Zdeněk Jemelík, Tomáš Pechar**
Meteor B:	5	**Matěj Čonka**
Střešovice:	5	**Norbert Mikš**

PENALTY

Celkem v sezoně:	**94**
Proměněné/neproměněné:	**73/21**
Nejvíce penalt:	**12 – Královice, Libuš**
Nejméně penalt:	**1 – Vršovice**

GÓLY

Celkem v soutěži:	**1005**
Průměr na zápas:	**4,19**

Nejvíce nastřílených gólů

96 Uhelné sklady (průměr 3,2 na zápas)
89 Přední Kopanina (2,97)
87 Královice (2,9)

Nejméně nastřílených gólů

30 Radotín (1,00)
43 Kolovraty (1,43)
45 Vršovice (1,5)

NEJVÍCE ODEHRANÝCH MINUT

2700 **Štěpán Hrazdíra** (Uhelné sklady)
2692 **Pavel Grznár** (Třeboradice)
2674 **Lukáš Zilvar** (Uhelné sklady)
2670 **Radoslav Melničuk** (Přední Kopanina)
2669 **Radek Toman** (Radotín)
2649 **Jan Mikeš** (Přední Kopanina)
2648 **Martin Charvát** (Střešovice)
2642 **Jan Šimr** (Vršovice)
2625 **Zdeněk Zmeškal** (Uhelné sklady)
2610 **Karel Protivinský** (Vršovice)
2600 **Tomáš Poláček** (Přední Kopanina)

NEJLEPŠÍ STŘELCI

41 **Zdeněk Zmeškal** (Uhelné sklady)
32 **Eduard Formáček** (Královice)
26 **Miroslav Mašlej** (ČAFC)
23 **Tomáš Pešír** (Přední Kopanina)
19 **Tomáš Randa** (Královice)
18 **Petr Junek** (Meteor B), **Pavel Grznár** (Třeboradice)
17 **Tomáš Fitzel** (ČAFC), **Jan Ondrůšek** (Admira B)
16 **Petr Viktorin** (Třeboradice)
15 **Christ Nwogu** (Tempo), **Jakub Pospíšil** (Královice), **David Průša** (Přední Kopanina)
13 **Lukáš Zilvar** (Uhelné sklady)
12 **Tomáš Poláček** (Přední Kopanina), **Jindřich Faktor** (Motorlet B)
11 **Josef Bičaník** (Háje), **Václav Laušman** (Libuš)
10 **Miroslav Socha** (Radotín), **Michal Balík** (Háje)

BRANKÁŘI S NULOU

11 **Petr Maha** (Vršovice), **Jiří Švarc** (Přední Kopanina)
5 **Michal Rohlíček** (Libuš), **Lukáš Provazník** (Háje)
4 **Michal Svoboda** (ČAFC), **David Pajaziti** (Cholupice)
3 **Petr Homolka** (Královice), **Pavel Pacovský** (Motorlet B), **Petr Jakimeczko** (Admira B), **Michal Peták** (Radotín), **Tomáš Dufek** (Třeboradice)
2 **Ivo Drahorád** (ČAFC), **Martin Nigoš** (Cholupice), **Martin Tlustý** (Háje), **Jakub Smrčka** (Libuš), **David Štěpánek** (Střešovice), **Štěpán Frank** (Motorlet B), **Jan Kuchař** (Tempo), **Adam Borský** (Uhelné sklady), **Jakub Zajíček** (Kolovraty)

ŽLUTÉ KARTY

Celkem v sezoně:	**791**	
Průměr na kolo:	**26,4**	
Nejvíce karet mužstva:	**68**	**Radotín, Uhelné sklady**
	65	**Kolovraty**
	61	**Tempo, Libuš**
Nejméně karet mužstva:	**32**	**Střešovice**
	35	**Admira B**
Nejvíce karet hráči:	**13**	**Dominik Kadlec** (Tempo)
	12	**Jindřich Neumann** (Radotín)

ČERVENÉ KARTY

Celkem v sezoně:	**50**	
Průměr na kolo:	**1,67**	
Nejvíce vyloučených mužstva:	**7**	**Kolovraty**
	5	**Královice**
Nejméně vyloučených mužstva:	**1**	**Střešovice, Třeboradice, Háje, Vršovice**
Nejvíce vyloučení hráči:	**3**	**Lukáš Tuša** (Kolovraty)
	2	**Petr Jackl** (Admira B), **Matěj Pártl** (Uhelné sklady)

STATISTIKY ROZHODČÍCH

Nejvíce zápasů jako hlavní:	**13**	**Daniel Nykl, Luboš Váša**
Nejvíce zápasů jako asistent:	**24**	**Petr David**
Nejvíce udělených žlutých karet:	**51**	**Matěj Cichra, Francesco Maiello**
Nejvíce udělených červených karet:	**6**	**Patrik Tomšů**

CELKOVÁ BILANCE

Vítězství domácích:	**110**
Remíz:	**48**
Vítězství hostů:	**82**

DIVÁCI

Celkem v sezoně:	**15 507**
Průměr na zápas:	**65**

BAUER

výrobce sportovních pohárů

POHÁRY, TROFEJE, MEDAILE
SKLENĚNÉ TROFEJE, PLAKETY
FIGURKY, SOŠKY, TALÍŘE, VĚNCE
KOKARDY, EMBLÉMY, DIPLOMY
LASEROVÉ GRAVÍROVÁNÍ
POTISK TROFEJÍ

PRODEJNY: 2x PRAHA, OSTRAVA, LIBEREC
ROŽNOV p. R., BRATISLAVA

SLEVA 25% PRO KLUBY SDRUŽENÉ V PFS

www.pohary-bauer.cz

LEGENDA

LADISLAV ŽENÍŠEK: PRAVÝ BEK „ZLATÝCH HOCHŮ“

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI HISTORIE PRAŽSKÉHO FOTBALU JAK JE (MOŽNÁ) NEZNÁTE

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK **FOTO:** ARCHIV AUTORA

Z ligy Slavia – Viktoria ve druhé polovině 30. let: Ženíšek (zcela vpravo) asistuje zákroku brankáře Bendy, na kterého dotírají slávisté Šimůnek (vlevo) a Kopecký; hráč v pádu je Ludl.

Jeden vídeňský novinář ho v palcovém titulku obdařil přídomkem „Český lev“ – a LADISLAV ŽENÍŠEK na to byl hrdý jako na nic jiného. Do poslední chvíle musel na doraz bojovat o nominaci do základní jedenáctky pro památný světový šampionát roku 1934 v Itálii. Ale válel tam potom tak, že ho mnozí odborníci označili za nejlepšího obránce turnaje.

Byl urostlý, tvrdý a odolný, do krajnosti obětavý. Ale také s míčem svedl všelijaké frajkumšty – jinak by ho byli v dorostu Čafky nestavěli do středu útoku. I později si už jako puncovaný obránce tu a tam zahrál v útoku, nejčastěji na křídle, kde uplatnil svou rychlost. Do klubového prvního mužstva ho poprvé vybrali před zájezdem na Slovensko. Sedmnáctiletý novic tam z nouze zaskočil na beku s takovým úspěchem, že už mu to zůstalo. Na banketu po utkání se nechal protřelými spoluhráči vyprovokovat, aby se několikrát podíval na dno číše s vínem. Za porušení životosprávy mu pak dali pořádných pár facek. A před příštím mačem to zopakovali – prý, aby si to lépe zapamatoval. Učení = mučení…

KOPAČKY Z TOULAVÉHO TELETE

Ženda (jinak mu mezi fotbalisty nikdo neřekl) nebyl žádný zápecník, spíše měl odjakživa dobrodružné sklony. O tom nejlépe svědčilo jeho rozhodnutí po návratu sparťanů z amerického turné vydat se na vlastní pěst do Chicaga a zkusit tam štěstí v čechoamerickém klubu, kde už působilo několik Pražanů. Ale za jeho častým převlékáním klubových dresů nebyly štědré bonusy, vyvažující podpis nové smlouvy. Pokaždé šlo spíše o školy života. Když ho fotbalový míč odvedl ze sexty reálného gymnázia, vyučil se prodavačem v textilu. A když si jednou

Před utkáním s Rakouskem roku 1935 (0:0): zleva Ženíšek (naposledy se lvíčkem), Sobotka, Srbek, Nejedlý, Čambal, Čtyřoký, Svoboda, Horák, Kalocsay, Košťálek a Plánička.

O MISTRA SVĚTA V KATOVICÍCH

Jednou strávil s Viktorkou celý měsíc v Polsku. Putovali od města k městu jako cirkus, někdy hráli obden, jindy i dva dny po sobě. Dresy si sami přepírali v hotelech. Když podle původního programu končili v Krakově, přišel manažer turné Wallerstein (žižkovští borci mu říkali Fofrštajn) na úžasný nápad: Viktorka nedávno porazila Spartu, a ta přece zdolala i Uruguay, vítěze olympijského turnaje! Sedl k telefonu a nabídl Katovickým utkání o neoficiální titul mistrů světa! Tak to stálo i na plakátech. Hráči se nemohli dočkat cesty domů a jejich rozladění z přídavku odnesli hostitelé: po dvaceti minutách už to bylo 3:0. Domácí začali brousit ostošest. Viktorka dohrávala o devíti relativně zdravých mužích, ale díky neúprosnému úřadování obrany Ženíšek – Hojer udržela skóre 3:1 až do chvíle, kdy diváci čtvrt hodiny před vypršením času vtrhli na hřiště. *„Takovou melu jsem nezažil ani se Slavií v Turíně,“* vyprávěl Ženda. *„Byli jsme celí pokopaní a teď jsme se měli nechat ještě mlátit? Tak jsem při úprku do kabiny taky nějakou rozdal…“*

DĚDKA NENAPÁLILI!

Skotský trenér Johnny Madden měl své slávisty rád a oni jeho také. Nicméně se – už z prestiže – předstihovali v tricích, jak ošidit jeho kruté tréninkové dávky. Vynikali v tom zejména brankář Josef Sloup (sportovním pseudonymem Štaplík a přezdívkou Čobes) a jeho věrný druh Ženda. Popravdě oba patřili v tréninku k nejpoctivějším, ale kdo by si rád nevystřelil z „Dědka“? Jednou těm dvěma přidal cvičení se švihadly a ve svém kamrlíku komusi masíroval zhmožděný kotník. Ti dobráci se po chvíli posadili a jen mlátili švihadly o podlahu. Dědkovi se zdálo být všechno v pořádku až do chvíle, kdy zjistil, že ani trošku nepropotili dresy. Napodruhé na ně nastražil past a parádně je načapal. Potom se skoro půl hodiny kochal jejich úsilím. A zrovna tak si je vychutnal, když po tréninku s míčem měli v houstnoucí tmě běhat kolečka po atletické dráze. Ti šibalové si to zkracovali přes trávník – ale Johnny už na ně číhal v přítmí pod tribunou…

SOUD O ŽENDU V ČOKOLÁDĚ

To jednou v jedné čokoládovně přišli na nápad zvýšit prodej svých výrobků vkládáním fotografií slavných sportovců mezi papírový a staniolový obal. Vedli samozřejmě fotbalisté a populární bek nemohl chybět. O ničem nevěděl až do chvíle, kdy spoluhráči na zájezdu vyvěsili jeho čokoládový portrét přímo nad mísou v místnůstce, která nechybí v žádném pasažérském železničním vagonu. Tak dlouho pak na to téma vtipkovali, až milého Láďu vytočili, aby zneužití svého portrétu zažaloval u soudu! Byla z toho docela pěkná aféra a tisk – zejména Polední list a Expres – ji čile přiživoval. Ženíšek měl pravdu v tom, že nebyl požádán o souhlas, fotbalová asociace namítala, že k účasti v propagačních akcích ho zavazuje profesionální smlouva. *„Ale stejně to byla veliká sranda,“* zakončil po letech Ženíšek své vyprávění autorovi těchto řádek. ■

LADISLAV ŽENÍŠEK

7. 3. 1904–14. 5. 1985

Tvrdý, nesmlouvavý obránce a přitom velký pohodář byl dobrým duchem každého týmu, jehož dres oblékal.

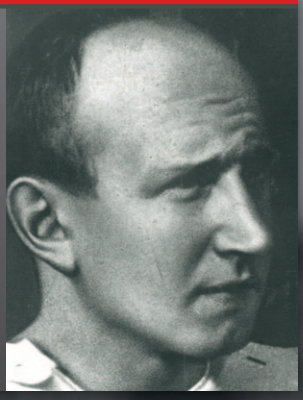

Post: pravý obránce

Hráčská dráha: ČAFC Královské Vinohrady, 1921 Červený Kostelec, 1923 SK Pardubice a Teplitzer FK, 1924 Viktoria Žižkov, 1927 Sparta Chicago, 1929 Slavia, 1937 Viktoria Žižkov (do roku 1939)

Mezistátní utkání: 22 v letech 1926 až 1935, vicemistr světa 1934

Bilance v lize: 131 zápasů v letech 1925 až 1939, 7 gólů, mistr ligy 1930, 1931, 1933, 1934 a 1935

Trenérská dráha: 1940 Bohemians, 1945 Viktoria Žižkov, 1948 Vítkovice, 1950 ATK; v letech 1950–51 byl trenérem národního mužstva; později působil v řadě menších klubů

přečetl inzerát, že majitel textilní továrny v Červeném Kostelci hledá mladého zaměstnance, spolehlivého fotbalového obránce, nezaváhal.

Na další štaci v Pardubicích už pracoval v bance. Zpátky do metropole ho přivedlo převelení během vojenské prezenční služby; nejspíš v něm měli prsty lanaři pražských klubů. Málem se tenkrát upsal Spartě, tu však na poslední chvíli předběhla Viktorka. Bylo to ale jen o hlavu, nebo spíš možná jen „o nos“, jak se říká na dostizích.

Na Viktorce dostal fantastickou školu od Františka Hojera, partnera v obraně, který tam působil jako hráč, člen výboru a nájemce kantýny na hřišti. Byl to univerzální velmistr míče, fantastický společník a jedinečný učitel. Když Viktorka potřebovala dotáhnout náskok soupeře, přesunuli se spolu do útoku a řádili tam jako na beku. Ale pan Hojer (jak ho uctivě oslovoval celý tým) učenlivého mládence nakazil i svým věčným cestovatelstvím.

CESTA DO ŘÍMSKÉHO FINÁLE

Ve Spartě Chicago vydržel Ženda dva roky. Celé dny se nezastavil v obchodním domě, kde prodával konfekci, po večerech trénoval a hrál zápasy, ve kterých jiskry jen pršely. Když dospěl k definitivnímu názoru, že takhle se milionářem nestane, vydal se na zpáteční cestu. Byl připraven kajícně se vrátit do Viktorky, ale ta neměla na zaplacení mastného odstupného. Tak se stal hráčem Slavie. Její pravidelné účinkování ve Středoevropském poháru završilo jeho fotbalová studia.

V té době u nás byli dva praví obránci nejvyšší mezinárodní třídy: sparťan Jarda Burgr a on. O tom, že v Itálii dostal přednost Ženda a Burgr za něho zaskočil (perfektně!) jen v semifinále proti Němcům, aby se pak zase pokorně vrátil mezi náhradníky, rozhodla nejspíš jen Jardova vleklá jarní rekonvalescence po zranění. Ale Láďa svou šanci popadl pořádně za pačesy! ■

Reprezentanti v roli diváků roku 1950 na Strahově: zleva Rubáš, Bouzek, za ním Malatinský, v čepici trenér Ženíšek, za ním Telelhoff, dále Venglár, Hlaváček, Žďárský, Pažický, za ním Morávek, Vlk.

Ženda v úspěšném souboji s vynikající maďarskou levou spojkou Hirzerem.

MLÁDEŽ FOTBALEM ŽIJU!

DOMINIK JÍRA Z DUKLY JM SI ZAHRÁL ŽÁKOVSKOU LIGU, TEĎ JE Z NĚJ KAPITÁN

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK **FOTO:** ARCHIV DOMINIKA JÍRY

Ač je mu teprve patnáct let, ve fotbale už něco zažil. S Admirou si DOMINIK JÍRA zahrál žákovskou ligu, po návratu do Dukly Jižní Město se z něj stal kapitán. Střední záložník či stoper fotbalem zkrátka žije, a proto vůbec neuvažuje o tom, že by to v něm nedotáhl daleko. Třeba se mu jednou splní sen a stane se svěřencem Josého Mourinha, jehož obdivuje.

■ **Fotbalové začátky – co ho přivedlo k fotbalu:**
K fotbalu mě přivedl táta, který ještě hraje, od dětství jsem s ním trávil hodně času na hřišti.

■ **Důležité kroky v kariéře:**
V mladších žácích jsem přestoupil do Dukly JM, kde jsem dostal nabídku od FK Admiry Praha a zahrál jsem si ligu žáků na střídavý start. Po dvou letech jsem se vrátil do Dukly JM jako kapitán.

■ **Nejoblíbenější trenér:**
José Mourinho je mým oblíbeným trenérem, protože je jistý svým trénérským jednáním k hráčům.

■ **Fotbalový vzor:**
John Terry z Chelsea a Xabi Alonso z Bayernu Mnichov.

■ **Oblíbený hráč v ČR:**
Pavel Kadeřábek, obránce Sparty. Jeho styl hry je pro mě zajímavý.

■ **Oblíbený světový hráč:**
Frank Lampard z Manchesteru City.

■ **Oblíbený klub:**
Ze světa je to Chelsea a z ČR je to AC Sparta Praha.

■ **Neoblíbený klub:**
SK Slavia Praha.

■ **Poslední výsledek A-týmu mužů FK Dukla JM v sezoně:**
Prohráli 0:1 s PSK Union Praha, přesto ale postoupili do I. A třídy.

■ **Nejlepší spoluhráč v týmu:**
Šimon Budinský, Dominik Bobok, Tomáš Laho a Petr Hruška.

■ **Sportovní cíl:**
Ve fotbale to chci dotáhnout co nejdál a pak trénovat v mládežnickém oddíle.

■ **... a kdyby to nevyšlo ve fotbale – čím chce být:**
Nad touto variantou jsem nepřemýšlel, protože fotbalem žiju a ve škole budu studovat sportovní management.

■ **Dělá i jiný sport než fotbal:**
Když mám volný čas, jezdím na kole, plavu a v zimě lyžuju.

■ **Mimosportovní zájmy:**
Kamarádi a kino.

■ **Nejlepší relax a odpočinek:**
Poslouchám písničky, zhlédnu film a poležím si v posteli.

Dukle Dominik paradoxně nefandí.

■ **Oblíbené jídlo:**
Těstoviny, guláš s knedlíkem a bábovka.

■ **Oblíbená hudba (skupina, interpret):**
Nemám vyhrazeného zpěváka ani skupinu, poslouchám to, co mě zaujme, ale poslední dobou je to asi nejvíc skupina Maroon 5.

■ **Prospěch ve škole:**
Podle mě je prospěch dobrý, ale rodiče by rádi viděli lepší známky.

■ **Počet přátel na Facebooku:**
215.

■ **Typ holky, který se mu líbí:**
Sportovní typ a aby mě něčím zvláštním zaujala. ■

Léto 2015
se slevou pro malé i velké fotbalisty

ALEXANDRIA
cestovní kancelář

Neberte nám naši hru

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SVAZ

Kupon na slevy z cen zájezdů CK ALEXANDRIA
pro členy a fanoušky Pražského fotbalového svazu:

14 % z katalogových cen leteckých zájezdů z nabídky CK Alexandria*
9 % z katalogových cen zájezdů s vlastní a autobusovou dopravou*
5 % z last minute nabídek CK Alexandria*

Jméno a příjmení objednavatele zájezdu: .....

Rezervační číslo objednaného zájezdu: ..... Fotbalový klub: .....

* Více informací získáte a slevu uplatníte v našich pražských pobočkách:

Vodičkova 25, 110 00 Praha 1, a Španělská 2, 120 00 Praha 2

TENTO KUPON LZE VOLNĚ KOPÍROVAT A ŠÍŘIT MEZI ČLENY A PŘÍZNIVCE VAŠEHO KLUBU. NA VYŽÁDÁNÍ JEJ ZÍSKÁTE I VE VÝŠE UVEDENÝCH POBOČKÁCH.

ALEXANDRIA
cestovní kancelář

MLÁDEŽ

JAK FUNGUJÍ MLÁDEŽNICKÉ VÝBĚRY?

PROFESIONÁLNÍ TRENÉR MLÁDEŽE PFS MILAN TITĚRA HOVOŘÍ O SYSTÉMU A TVORBĚ KRAJSKÉ REPREZENTACE

TEXT: PFS **FOTO:** MILAN TITĚRA, VOJTĚCH ŠIŠMA

Základním mottem tohoto článku je přiblížit systém fungování mládežnických krajských výběrů pravidelně hrajících soutěž s dlouholetou tradicí, skrz něž prošla řada současných ligových hráčů i reprezentantů. Nyní už ale MILAN TITĚRA...

Práce s talentovanými hráči začíná na úrovni okresů či krajů a od U15 pokračuje již na úrovni celorepublikové. Cestu výchovy a rozvoje talentovaných hráčů v krajských výběrech můžeme chápat jako předreprezentační přípravu pro lepší adaptaci hráčů v reprezentaci U15. Organizační a finanční zajištění vychází z podpory FAČR a jednotlivých krajských fotbalových svazů. „Velký svaz" organizuje každoročně dlouhodobou soutěž vrcholící v závěru sezony dvěma významnými turnaji a dalšími dvěma v zimě. Více níže...

TVORBA TÝMU

Základem pro výběr hráčů jsou pravidla a omezení vycházející z propozic soutěže. Za výběr kraje může nastoupit maximálně pět hráčů z jednoho klubu. Na konkrétním výběru hráčů spolupracují trenéři výběru, profesionální krajský trenér mládeže a klubový trenéři. Na základě aktuální formy, přístupu hráče k tréninku a dalších faktorech je hráč nominován na jednotlivé akce. Každá kategorie prošla letos určitou přípravou ve formě soustředění a přípravných zápasů. Důvodem je především to, aby se poznali navzájem hráči a trenéři a aby bylo možné vytvářet správné vazby a budovat charakterově i fotbalově silný tým.

KDO VÝBĚRY VEDE?

Každoročně se vytvářejí trenérské realizační týmy pro výběry U12, U13 a U14. Trenérské týmy navrhují a schvalují členové Komise mládeže a Výkonného výboru Pražského fotbalového svazu, a pokud vše funguje dobře, tak pracují ve dvouletém cyklu U13+U14. Jako hlavní koordinátor a garant práce výběrů je profesionální trenér mládeže v každém kraji. Dále v Praze funguje i konzultant a skaut pro výběry, který je zároveň členem Komise mládeže PFS.

JAKÉ SOUTĚŽE SE HRAJÍ?

Meziokresní soutěž U12

Nejmladším výběrovým turnajem je meziokresní turnaj pro kategorii U12, jež je tvořena „neligovými" hráči, kteří nepůsobí v systému Sportovních středisek mládeže. V letošní sezoně se pod vedením Otmara Mansoura a Lukáše Michla tvořil a připravoval tým na několika společných trénincích a přípravných utkáních až do konečné nominace. Následně proběhla dvě semifinálová kola a poté finálový turnaj. Na rozdíl od loňska se pražskému týmu nepodařilo dostat se až do finálového turnaje. Hráči ovšem získali cenné zkušenosti, které jim ukázaly, jak na tom aktuálně jsou a na čem je třeba hlavně pracovat.

Mezikrajská soutěž U13 a U14

Dalším stupněm je výběr U13 hrající na dvou hřištích v systému 7+1 a soutěž U14 hrající na jednom hřišti 10+1. Zde již v soutěži mezikrajských výběrů mohou působit nejtalentovanější hráči z ligových i neligových klubů. Dlouhodobá soutěž se hraje jako dvojzápasy U13+U14 a odehraje se vždy sedm zápasů rozdělených do podzimní i jarní části. Nejúspěšnější týmy postoupí v obou kategoriích zvlášť do finálových turnajů, kde se potkají čtyři nejlepší kraje. V letošní sezoně se pražským výběrům podařilo dosáhnout vítězství v obou kategoriích a ovládnout tak pražské finále U14 na Aritmě i finále U13 ve Velkých Losinách. V obou finálových turnajích se letos potkaly stejné kraje: Jihomoravský, Moravskoslezský, Středočeský a Praha.

Mezinárodní turnaj

Turnaj nazvaný Memoriál Františka Fadrhonce pro kategorii U14 je pořádaný v Holandsku za účasti čtyř týmů: Holandsko, ČR, Skotsko, Turecko. Na této akci se poprvé setká výběr hráčů z jednotlivých krajů a nastupují společně v jednom týmu reprezentující Českou republiku.

Olympiáda vs. Kouba cup

Výstupem z dvouletého cyklu a současně závěrečnou akcí je turnaj sloužící především jako herní kemp pro vytvoření širšího kádru reprezentace ČR U15. Zde by se měli v krajských výběrech ukázat hráči, kteří dlouhodobě vykazují vysokou výkonnost a mají předpoklady pro mládežnický fotbal na nejvyšší úrovni. Kouba cup je jednorázovým turnajem, kde se potkají všechny krajské výběry a zahrají si mezi sebou o celkového vítěze turnaje. V dalším roce se hraje stejně obsazený fotbalový turnaj, avšak v rámci Olympiády dětí a mládeže.

Halový turnaj pro Čechy

Tradiční akcí na začátku každého roku je halový turnaj 4+1. V letošním roce se konal v Chebu a i tento specifický turnaj ovládl jednoznačně pražský tým.

Každý úspěch potěší.

CO ŘÍCI NA ZÁVĚR?

Letošní sezona se pro pražské hráče zatím vyvíjí velmi úspěšně a budeme si všichni společně přát, aby hráči z těchto výběrů využili svůj potenciál a zkušenosti k tomu, aby se výrazněji prosadili do mládežnických reprezentací a následně do profesionálního fotbalu. Těm, co se to nepodaří, přejeme, aby fotbal hráli na jakékoliv úrovni i nadále a vzpomínali na zajímavé zážitky z mládežnických výběrů. Zároveň bych chtěl poděkovat všem současným i minulým trenérům, kteří tráví svůj volný čas tím, že se věnují mimo svůj klub tomu, aby pomohli vychovat hráče, kteří jednou obstojí v tvrdé konkurenci. ■

KAŠPÁRKOHRANÍ S LEGENDAMI

Pestrý program čekal na návštěvníky KAŠPÁRKOHRANÍ v Letenských sadech. Park plný zábavy připravil i Pražský fotbalový svaz a rodiny s dětmi si tak mohly vyzkoušet nejrůznější formy fotbalu či si nechat podepsat fotbalové legendy Antonína Panenku, Horsta Siegla či Václava Němečka.

„Chceme přitáhnout pozornost rodičů směrem k fotbalu při výběru sportu pro své dítě a usnadnit proces přihlášení začínajícího sportovce do fotbalového klubu. Právě rodinné festivaly jsou ideální cestou, jak rodiny s dětmi oslovit,“ svěřil se předseda PFS Dušan Svoboda s důvody, proč fotbal nesměl u tak velké akce chybět.

A tak nejen že nechyběl, ale stal se jedním s nejviditelnějších bodů celého programu. Na návštěvníky čekalo mnoho atrakcí, například fotbalová klec, fotbalové kuželky či billiball (billiard sloučený s fotbalem).

Nechyběly ani zmíněné osobnosti. *„Už jsem o této akci slyšel a rád jsem přišel osobně. Je hodně důležité fotbal prezentovat malým klukům a holkám, potřebujeme jich u fotbalu co nejvíc,“* vyjádřil své pocity z akce bývalý kanonýr Sparty či reprezentace Horst Siegl. Těsně před startem domácího šampionátu se ukázal i zástupce současných reprezentantů do 21 let. Do Letenských sadů dorazili i brankář Michal Reichl a patron fotbalových lvíčat Radek Bejbl.

Věřme, že i díky takovým akcím najdeme v Praze a celé České republice další a další naděje českého fotbalu. ■

Dětí přišlo do zóny Pražského fotbalového svazu mnoho. A měly o zábavu postaráno!

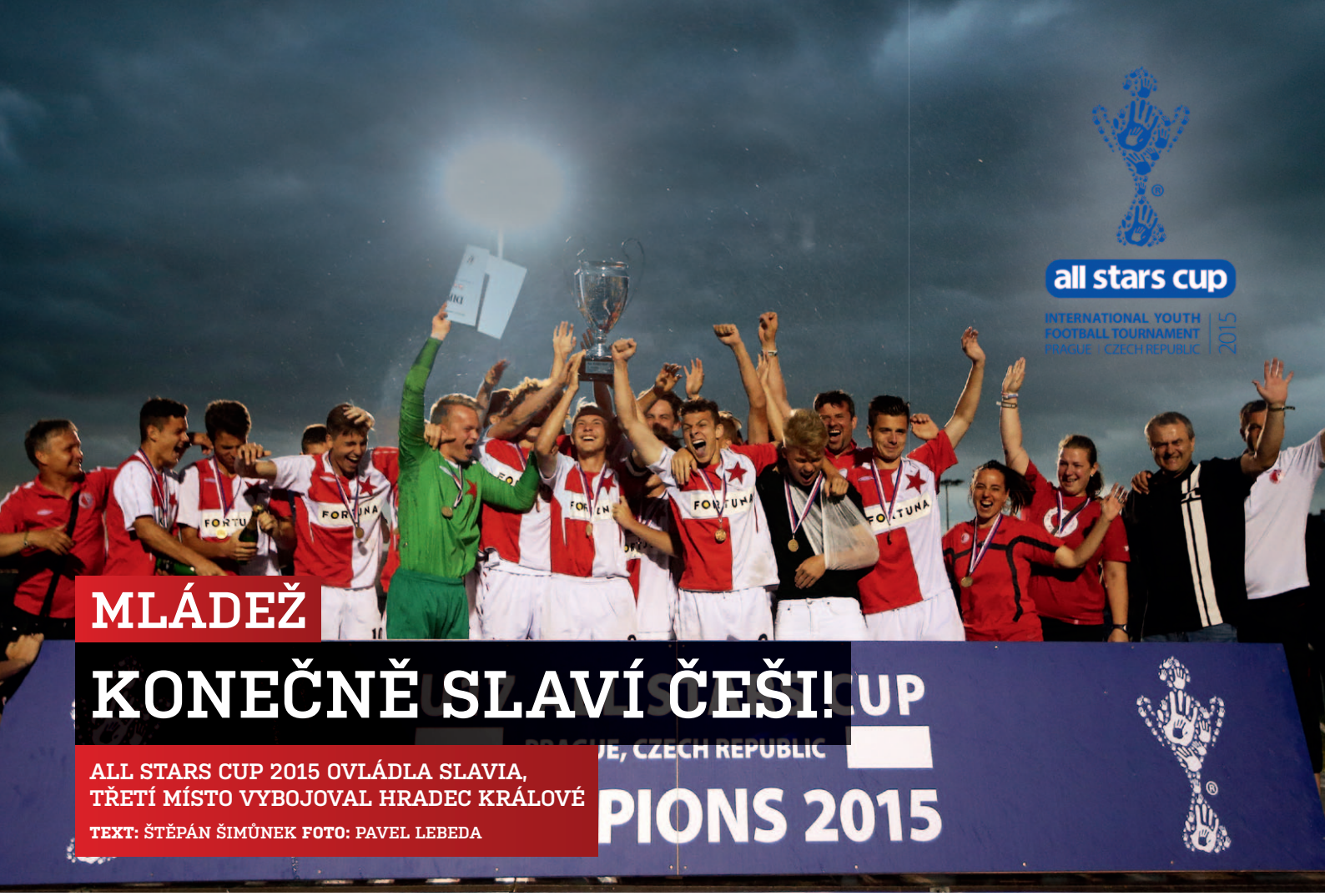

MLÁDEŽ

KONEČNĚ SLAVÍ ČEŠI!

ALL STARS CUP 2015 OVLÁDLA SLAVIA, TŘETÍ MÍSTO VYBOJOVAL HRADEC KRÁLOVÉ

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK **FOTO:** PAVEL LEBEDA

Sedmý ročník prestižního mezinárodního juniorského turnaje ALL STARS CUP se nesl ve znamení několika premiér. Do Edenu poprvé zavítaly kluby hned ze čtyř kontinentů, poprvé tu byl k vidění téměř „dospělý" fotbal kategorie U17 a hlavně: poprvé triumfoval český klub – pohár zvedli nad hlavu slávisté!

Letošní All Stars Cup byl sedmou akcí po sobě pro kategorii hráčů narozených v roce 1998. A tak zatímco se v roce 2009 prohánělí po hřišti v areálu TJ Háje desetiletí caparti, letos už diváci v Edenu sledovali takticky i technicky vyspělé výkony sedmnáctiletých mládenců, pomalu vstupujících do fotbalu dospělých.

ARÉNU ZAVŘELA UEFA

To však pro organizátory znamenalo vyvinout větší úsilí. *„Hráči kategorie U17 už jsou v profesionálních klubech hodně vytížení, mají reprezentační povinnosti a je složitější je pro podobný turnaj získat,"* vysvětluje PR ředitel All Stars Cupu Milan Štěrba. Navíc se musel upravit i termín konání. Vzhledem ke květnovému ME do 17 let v Bulharsku, ale hlavně kvůli evropskému šampionátu jedenadvacítek, který se koná mimo jiné i v Edenu, se letošní ročník uskutečnil o týden dřív, tedy od 12. do 14. června.

Kvůli ME se navíc nemohly závěrečné souboje, tedy finále a zápas o třetí místo, konat na hlavním stadionu a hráči museli vzít zavděk tréninkovými hřišti Slavie. *„Synot Tip Aréna je kvůli mistrovství zavřená, tři týdny před turnajem se tu nesmí hrát žádný zápas. Ve hře byla i varianta, že se finálová utkání uskuteční V Ďolíčku, jenže ten během šampionátu bude sloužit jako tréninkové hřiště, takže ho UEFA také zavřela,"* vysvětluje Milan Štěrba.

Tyto drobné pihy na krásе ale perfektně zorganizovanému a předními evropskými (ale i světovými) kluby „nabitému" turnaji na prestiži neubraly. Naopak. All Stars Cup 2015 si pochvalovali jak tradiční účastníci z Valencie, Olympique Marseille či berlínské Herthy, tak i nováčci, tedy rumunský CS Universitatea Craiova, japonský JEF United nebo třeba první africký účastník, alžírský Chabab Belouizdad.

„Měli jsme od nich až nadšené reakce na to, jak turnaj probíhal. Na zázemí a servis, který jsme týmům poskytli," pochvaluje si Milan Štěrba. *„A to navzdory sobotní nepřízni počasí,"* upozorňuje na fakt, že v sobotu odpoledne se nad Prahou prohnala silná bouřka a dokonce padaly kroupy.

PŘÍŠTÍ ROK PRO KATEGORIE U16

Přestože některé kluby zaplatily nováčkovskou daň (turnaj je specifický tím, že se hraje jen 2 × 15 minut, finále

Na tento míč (asi) nedosáhl!

Mladí slávisté byli letos veleúspěšní.

Vítězové individuálních cen pěkně pohromadě

INDIVIDUÁLNÍ TROFEJE

Nejlepší hráč:	**Madiu Bari (FC Porto)**
Nejlepší střelec:	**Kei Kitahara (JEF United)**
Nejlepší brankář:	**Daniel Toman (SK Slavia Praha)**
Nejlepší obránce:	**Arne Maier (Hertha BSC)**
Nejlepší záložník:	**Florient Chabrolle (Olympique Marseille)**
Nejlepší útočník:	**Jakub Šípek (FC Hradec Králové)**
Nejlepší trenér:	**Miroslav Jíra (SK Slavia Praha)**
Nejlepší rozhodčí:	**George Warren**

2 × 20, a ne každý se tomu přizpůsobí), fotbalisté Porta, kteří v Praze startovali rovněž poprvé, se dostali až do finále. Tam je vyzvala Slavia, která ve čtvrtfinále přetlačila loňské finalisty z Olympique Marseille 1:0 a v semifinále si stejným výsledkem poradila s Hradcem Králové. Ten pak v souboji o třetí místo porazil Valencii.

A „sešívaní" se dočkali. Porto porazili po penaltách a na sedmý pokus konečně All Stars Cup ovládli. *„Jsme spokojení, že poprvé v historii vyhrála Slavia. V minulosti byla dvakrát třetí a dvakrát druhá, teď se to povedlo. Měla k tomu poslední možnost,"* poukazuje Milan Štěrba na skutečnost, že All Stars Cup 2016 už nebude určen pro ročníky 1998. *„Nejpravděpodobněji vypadá varianta, že se to posune o dva roky a turnaj budou hrát ročníky 2000, tedy v té době kategorie U16. Na té už se to do budoucna nejspíš stabilizuje,"* popisuje plány pořadatelů Štěrba.

Ať už budou příští rok v Edenu hrát šestnáctiletí nebo patnáctiletí kluci, je jisté, že diváci se mohou těšit na skvělou podívanou. A to i ti, kteří do Edenu nechtějí nebo nemohou dorazit. Letošní All Stars Cup totiž dokázal, že turnaj „dospěl" i po stránce servisu pro fanoušky – na jeho přehledných a rozsáhlých webových stránkách běžely profesionální streamované přenosy, které si co do kvality nezadají ani s těmi ligovými. *„Internetové vysílání funguje skvěle díky spolupráci se Sportem 1 a BMG, což je firma, která zajišťuje přenosy ze Synot ligy. Měli jsme stejné podmínky, přenosový vůz, střihače a opakované záběry,"* těší Milana Štěrbu. *„Vzhledem k rozpočtu, který máme, je malý zázrak, že se to všechno takhle daří."*

Součástí turnaje, jehož partnerem je už tradičně i PFS, jsou pravidelně i charitativní akce. A jinak tomu nebylo ani letos. Návštěvníci mohli přispět na nákup speciální elektrické tříkolky SPIRIT pro postiženého žáka ZŠ v Praze 10 Lukáše Kohouta. A byli štědří – starostka MČ Praha 10 JUDr. Radmila Kleslová předala na slavnostním zakončení turnaje zákonným zástupcům chlapce šek na 29 279 Kč. ■

KONEČNÉ POŘADÍ

1.	SK Slavia Praha
2.	FC Porto
3.	FC Hradec Králové
4.	Valencia CF
5.	Hertha BSC
6.	Borussia Mönchengladbach
7.	AS Trenčín
8.	Olympique Marseille
9.	Pumas UNAM
10.	JEF United
11.	HJK Helsinky
12.	FK Dukla Praha
13.	FC Zbrojovka Brno
14.	Bohemians Praha 1905
15.	CS Universitatea Craiova
16.	Chabab Belouizdad

Součástí ASC jsou pravidelně i charitativní akce.

A je rozhodnuto!

HISTORIE

KARIÉRY VE STÍNU SUPERHVĚZDY

KAPITOLY Z DĚJIN PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU: VŠICHNI BYLI SKVĚLÍ, ALE PLÁNIČKA JEN JEDEN

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK **FOTO:** ARCHIV AUTORA

Tým plný náhradníků, který roku 1936 smetl favorizované Maďary 5:2; zleva Melka, Bouček, Kopecký, Rulc, Truhlář, Fiala, BOHUMIL KLENOVEC, Bouška, Kloz, Horák, Čtyřoký.

Na prahu léta 1923 se musel do slávistické branky v derby „S“ postavit zraněný Jaroslav Cháňa alias „Šejtan“, jiného gólmana pro takové klání klub v té chvíli neměl. On navíc už pomalu končil… A tak v říjnovém střetnutí s rudými už chytal František Plánička. Červenobílí pro něho nemuseli chodit daleko, i modrobílý SK Bubeneč měl v té době hřiště na letenské pláni. A v listopadu získali dalšího brankáře!

Ten nový byl až z Plzně. Do Prahy přišel za starším bratrem Rudlou, který už byl hvězdou slávistického útoku. V dokladech měli zapsáno příjmení Sloup, ale hrávali pod sportovními pseudonymy Štapl a Štaplík. Tak se říkávalo kolíkům čili „špuntům“ na kopačkách.

Zdrobnělina ve sportovním pseudonymu mladšího bratra působila legračně, byl to chlap jako hora. Možná proto zpočátku dostával přednost. Asi i pro svých třiadvacet let, o hodně menšímu Pláničkovi bylo teprve devatenáct. A svou roli mohl sehrát i sourozenecký vztah – na Štaplovo slovo v té době ve Slavii hodně dali. Ze všech vyjmenovaných důvodů se i do národního mužstva Štaplík prosadil dříve než Plánička. Už roku 1924 chytal na olympijském turnaji v Paříži. Střídal se tam s Františkem Hochmanem, odchovancem vršovického Ďolíčku (toho původního, na úpatí Kodaňské ulice), ale tou dobou už sparťanem. Roku 1926 však v reprezentaci debutoval Plánička a z těch dvou udělal už jednou provždy své náhradníky.

GÓLMANI TO MAJÍ TĚŽKÉ

Hráč v poli, který má dar univerzálnosti, se nemá tak dalece čeho bát, ani když tým posílí opravdová hvězda právě pro jeho post. Vždycky je kam se posunout. Ale brankář? Na toho v dobách, kdy se v soutěžních utkáních nesmělo střídat, kdy i za zraněného muže v brance musel zaskočit některý ze spoluhráčů, zbylo jen místo v rezervě, jak se říkávalo béčkům. V prvním mužstvu jen občasné přátelské a přípravné zápasy a tréninky. A dál už jen naděje, že jeho chvíle ještě přijde.

Právě to čekalo hned několik prvotřídních pražských gólmanů v Pláničkově éře. Ve Slavii trvala půldruhého desetiletí, v národním mužstvu dvanáct let. Sparta měla v té době zprvu Hochmana. A nedlouho po jeho návratu do mateřského klubu se na letenské scéně objevil obrovitý Bohumil Klenovec, kterému hráči i fanoušci říkali „Bonzo“. V národním mužstvu ale také on většinou jen marně čekal na svou příležitost.

V žižkovské Viktorce byl Pláničkovým souputníkem skvělý Václav Benda. Třicetkrát byl nominován do reprezentace – jako náhradní brankář vedle malého velkého Franty. Na mnoha snímcích mužstva pořízených před zápasem ho lze objevit ve svetru se lvíčkem. Jenže tím jeho role v týmu končila. Být připraven, to bylo vše. Benda, velký obdivovatel a pokorný žák Rudolfa Klapky, prvního reprezentačního gólmana našeho samostatného státu a svého předchůdce v brance pruhovaného týmu, si nezachytal ani v jednom jediném mezistátním utkání…

Ve svém posledním reprezentačním utkání proti Brazílii na MS 1938 se FRANTIŠEK PLÁNIČKA střetával i s fenomenálním Leonidasem.

PROČ PRÁVĚ PLÁNIČKA?

Většina jeho reprezentačních náhradníků z Prahy i odjinud se mu asi vyrovnala mírou talentu. Možná ho v tom punktu některý i předčil. Žádný z nich se však fotbalu neoddal tak jako on. Pláničkův trénink, životospráva, soustředění před každým a v každém byť třeba bezvýznamném utkání, to byla hotová řehole. O jeho odpovědnosti k týmu nejlépe svědčí skutečnost, že se po odchodu

BRANKÁŘ Z „MUŽŮ V OFSAJDU“

Štaplík se mu říkalo v sestavách a novinářských referátech. Pro bratra i ostatní spoluhráče byl ovšem „Čóbes“. Slávistům se představil opravdu originálně. Když dorazili autokarem na okraj Plzně, kde měli sehrát přáteláček za získaného nového gólmana, zastavil je urostlý a řízný muž v uniformě příslušníka dopravní stráže a na stupátku je pak vedl až na hřiště. Tam se pak poprvé převlékl do modrého svetru brankářů sešívané jedenáctky.

Tenhle pozdější Pláničkův náhradník se dostal až do krásné literatury: „Jedné chvíle povstal zmatek před brankou Štaplíkovou...“ Ano, ve slavném fotbalovém románu Karla Poláčka je i pár kapitol o prvomájovém utkání Československo – Maďarsko (1:1) v roce 1930 na Spartě. A právě v něm Štaplík naposledy v životě zaskočil za Pláničku v mezistátním střetnutí. Později však svou jedničku nějaký čas vedl jako trenér.

MÍT SVÉHO BODYGUARDA

František Hochman několikrát hájil branku Vršovic proti sparťanům tak, že si nedali pokoj, dokud ho neulovili. Na Letné se pak skamarádil s bekem nebo záložníkem Antonínem Pernerem (tomu se říkalo „Tonda Péro“), získaným ze zelenobílé smíchovské Čechie. Ti dva jeden bez druhého nedali ani ránu. A po čertech tvrdý Perner v zápasech důsledně zastával roli gólmanova tělesného strážce. Dost si té role užil hlavně v Americe, kde si ani těch nejdrsnějších ataků na gólmany sudí moc nevšímali, ale nikdy neuhnul ani před těmi nejdivočejšími rabiáty. Když se po čase Hochman vrátil do rodné čtvrti, (to už se klub jmenoval Bohemians) přivedl tam s sebou i svého blížence a nádavkem ještě dalšího sparťanského internacionála Františka Kolenatého.

STŘEDOEVROPSKÝ NÁHRADNÍK

Klenovec se do reprezentační branky dostal všehovšudy ve třech zápasech, zato Pláničku zastoupil ve výběru střední Evropy. To bylo roku 1937. K utkání proti západní Evropě pánové z FIFA (UEFA přišla na svět až roku 1954) pozvali spolu s dalším sparťanským útočníkem Oldřichem Nejedlým, hrdinou MS 1934, také Pláničku. Na toho však výbor klubu najednou nečekaně zanevřel, a tak ho omluvil údajným nedoléčeným zraněním. Místa v poli už byla rozdělena a pouhý jeden zástupce neodpovídal – podle mínění mezinárodního ústředí i evropské sportovní žurnalistiky - tehdejšímu mezinárodnímu kurzu našeho fotbalu. A tak jel další pražský brankář. Jenže František opravdu chytal, kdežto „Bonzo“ byl i v Amsterdamu jen náhradníkem...

Před utkáním s Rakušany (3:1) roku 1925 stojí zleva Kolenatý, JOSEF SLOUP-ŠTAPLÍK, Káďa, Vaník, Červený, Kratochvíl, Sedlacsek, Čapek, Mahrer, Severin, Wimmer, Seifert, Antonín a František Hojerové.

VÁCLAV BENDA patřil k brankářským legendám, ale v mezistátním zápase si nezachytal ani jednou.

FRANTIŠEK HOCHMAN s neméně slavnými sparťanskými spoluhráči Ferdinandem Hajným, Karlem Koželuhem a Janem Dvořáčkem.

KAREL BURKERT zakročil v pravý čas ve vratislavském utkání s Němci posílenými borci z anšlusovaného Rakouska na podzim 1939 (4:4).

Kádi z velké scény stal nejčastějším kapitánem národního mužstva. V té roli dovedl spoluhráče až do římského finále.

Kolikrát si v jeho době některá z ostatních velkých brankářských osobností fotbalové Prahy zachytala za národní mužstvo? Štaplík šestnáctkrát, Hochman sedmkrát (ale to jim počítáme i starty, kterými Pláničku předběhli), Klenovec třikrát. Z dalších hvězd metropole ještě Vladimír Bělík dvakrát; chytal za Vršovice, Spartu, Viktorku, ale roku 1929, kdy reprezentoval, za SK Libeň. A ještě sparťan Vojtěch Věchet jednou roku 1937.

Roku 1938 jel na světový šampionát do Francie jako Pláničkův náhradník Karel Burkert ze Židenic. A když v prvním mači s Brazílií (1:1) Františkovi zlomili ruku, stal se v opakovaném střetnutí (1:2) jeho prvním nástupcem gólman z Moravy...

KLUB V RYTMU PŘÁTELSTVÍ A POHODY

TJ SPARTAK HRDLOŘEZY ZAPLNIL MLÁDEŽNICKÉ VAKUUM A JEHO „A" TÝM POSTOUPIL DO II. TŘÍDY

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK **FOTO:** ONDŘEJ HANUŠ

Na postup sice netlačili, ovšem po letech se ho dočkali. Ve SPARTAKU HRDLOŘEZY se těší na II. třídu, na niž, jak věří, jsou připraveni. Honění výsledků a snaha za každou cenu vykopávat vyšší soutěže však není pro vedení klubu prioritou. Soustředí se spíš na dotvoření početné a fungující mládeže a také na to, aby tu panovalo přátelské a pohodové prostředí. Tak jako v několika posledních letech.

Fotbal se v Hrdlořezích začal organizovaně hrát v roce 1909. Podobně jako u zrodu většiny jiných klubů stála u vzniku Sparty Hrdlořezy hrstka nadšenců a i tady byly začátky krušné – vše se dělalo svépomocí a „na koleni". Prvního významného úspěchu dosáhl klub (pod názvem Sparta Praha XI) v roce 1939, když ovládl I. B třídu a tím si vybojoval postup do tehdejší I. A třídy.

Po nedobrovolné stagnaci ve válečných letech (vedení nesmělo v letech 1942 až 1945 pořádat žádné schůze) se oddíl začal znovu nadechovat, zahájila se výstavba hřiště Na Březance, kde klub sídlí dodnes, a Hrdlořezy se zbavily tehdejšího názvu TJ Slavoj Kovoslužba. Definitivně se tak zrodil Spartak Hrdlořezy.

NADSTANDARDNÍ MLÁDEŽ

Co se výsledků týče, nebyl klub nikdy „štikou", která by lovila v pražském přeboru. Dlouhodobě se pohyboval na úrovni II. a III. třídy. A to platí dodnes. Pro současné vedení v čele s předsedou Martinem Strakou a místopředsedou Pavlem Halamou (členy výboru jsou mimo jiné ještě Petr Blažek, šéftrenér mládeže Vladimír Liška, sekretář Václav Přeučil a trenér Luboš Mantlík) totiž není dobývání postupových met hlavní prioritou.

„Jsme menší, skoro až vesnický klub, takové slepé střevo Prahy 9. Proto se snažíme dělat fotbal spíš přátelštějším rytmem, a jak rád říká trenér Luboš Mantlík, bavíme se jím. Nepatříme k těm, kteří by křičeli na děti a snažili se z nich dostat co nejvíc," shrnuje základní kameny filozofie Spartaku Martin Straka. Právě zmíněná mládež se stává výkladní skříní celého klubu. To však rozhodně neplatilo ještě před čtyřmi lety, kdy nové vedení nastoupilo. *„Tehdy tu bylo nějakých dvacet dětí, možná ještě míň. V tuhle chvíli máme předpřípravku, mladší přípravku, starší přípravku, mladší žáky a na podzim přihlašujeme starší žáky,"* vypočítává předseda. *„Co se týče mládeže, byly to dřív vždy jen takové výkřiky do tmy. Občas fungovala, občas ne,"* doplňuje Pavel Halama, jenž v Hrdlořezích působí od svých sedmi let.

„To vakuum se začalo zaplňovat až v posledních letech a hlavně díky šéftrenérovi mládeže Vladimíru Liškovi. On je neskutečná osobnost, která táhne celou mládežnickou káru a obrovsky se mu to daří. Myslím, že mládež tu funguje nadstandardně," vysekává místopředseda poklonu jedné z nejdůležitějších postav fotbalu v Hrdlořezích.

NOC S HRDLOŘÍZKEM

Není divu, že počet capartů roste, fotbal si užívají a daří se jim. Klub se jim totiž snaží dávat výjimečnou péči. A nejen jim. *„Chtěli bychom nebýt jen fotbalovým spolkem. Fotbal je samozřejmě důležitý, je to naše historie i naše nejpodstatnější současnost, ale na druhou stranu chceme mít i jakýsi společenský přesah. Proto děláme nejrůznější akce typu dětského dne, čarodějnic, Halloweenu, naše děvčata pořádají v tělocvičně bazar dětských věcí,"* vypočítává předseda. *„Velmi si také vážíme práce všech našich předchůdců, kterým se podařilo překonat všechny nástrahy a udržet klub naživu přes sto let,"* dodává.

Populární je i tzv. Noc s Hrdlořízkem. *„Ta spočívá v tom, že rodiče přivezou děti i s karimatkami a spacáky, pose-*

TJ SPARTAK HRDLOŘEZY

Rok založení: 1909

Vývoj názvu klubu: SK Sparta Hrdlořezy, SK Sparta Praha XI, TJ Slavoj Kovoslužba Hrdlořezy, TJ Spartak Hrdlořezy

Úspěchy: účast v I. A třídě

Současnost: III. třída, skupina B

Počet týmů: jeden tým mužů („A" – III. třída – skupina B, od další sezony II. třída), mladší žáci, starší přípravka, mladší přípravka, předpřípravka

POVODNĚ HRDLOŘEZY (NE)SPLÁCHLY

Ve II. třídě se Hrdlořezy stoprocentně neztratí – tedy rozhodně ne z pohledu klubového areálu, který by vyčníval i ve vyšších soutěžích. Prostory Na Břežance jsou totiž na II. třídu vysoce nadstandardní. A je s podivem, že tam, kde dnes najdete moderní, multifunkční, ale přesto útulný areál obklopený zelení, byla ještě před dvěma lety jen voda a bahno. Přehnala se tu totiž povodeň.

I Na Břežance je patrný přístup vedení k tomu, jak by měl klub fungovat a jakou společenskou roli by měl v Hrdlořezích plnit. *„Nejde nám jen o fotbal. Chceme, aby sem lidé mohli přijít kdykoliv, vzít sem děti, udělat si tu příjemné odpoledne,“* vystihuje předseda Martin Straka, jehož slova dokládá fakt, že v areálu najdete kromě dvou travnatých hřišť (jedno je menší, tréninkové) i dětský koutek, stylovou hospůdku s velkou zahrádkou, hřiště na basketbal či nohejbal a buduje se tu i dětské hřiště, lemované neotřelou autodráhou pro „odstrkovadla“ a nejrůznější šlapací vozítka.

Jenže nebylo tomu tak vždy. Na začátku června 2013 se totiž rozvodnila Rokytka protékající pár metrů od hřiště a areál pláchla povodeň. *„Přišla zrovna v době, kdy jsme dokončili rekonstrukci kabin a celých vnitřních prostor včetně hospůdky. A najednou tu bylo 87 centimetrů vody,“* vzpomíná místopředseda Pavel Halama. *„Byla to od přírody trochu podpásovka, všechno bylo pryč,“* doplňuje – teď už s úsměvem – předseda.

Tehdy podala klubu pomocnou ruku městská část. *„Pomohla nám jak finančně, tak materiálně. Poslali brigádníky, umývací prostředky, kontejnery,“* vypočítává. Ač se tehdy členům vedení hnaly hlavou černé myšlenky, nakonec se ukázalo, že platí otřepaná pravda o tom, že všechno zlé je k něčemu dobré. *„Paradoxně nám to umožnilo spoustu věcí udělat z gruntu, znovu a pořádně. A povedlo se to rychle, v září už jsme celkem fungovali. I když dodnes jsou v některých místnostech následky povodně patrné,“* shodují se šéfové. Mimochodem aby se už podobné martyrium neopakovalo, pracují městská část s magistrátem na preventivních protipovodňových opatřeních, tedy mobilních stěnách.

Areál Na Břežance teď nepotřebuje žádné zásadní úpravy, spíš ty dílčí. *„Chceme udělat oplocení celého areálu, protože už je staré. A také nás asi bude čekat střecha,“* prozrazuje místopředseda. *„A hlavně umělka,“* naráží na fakt, že přestože Spartak disponuje i tělocvičnou, chtělo by vedení plac, na němž se dá trénovat i přes zimu.

„Tělocvična je malá, přes zimu slouží hlavně mládeži. Trochu zápasíme s tím, kam bychom ji umístili. Místo, které by bylo vhodné, totiž nepatří nám, ale magistrátu. Snažili jsme se získat ho do pronájmu, ale zatím jsme neúspěšní. Budeme ho muset najít někde v hranicích našeho areálu,“ líčí předseda. *„Umělka je každopádně náš sen a myslím, že v jedenadvacátém století by měla být součástí každého fotbalového areálu.“*

Ať už bude hřiště s umělým povrchem kdekoliv, vedení je jasné, že jeho stavbu samo neuhradí. *„To je věc, kterou neufinancujeme ani náhodou. Jednáme opět s městskou částí a magistrátem, my bychom byli schopni nabídnout jen nějakou spoluúčast. Ale doufám, že umělka bude. Otázkou je jen kdy. A kde,“* usmívá se Martin Straka.

STADION NA BŘEŽANCE

Název: Stadion Na Břežance

Adresa: Před Mosty 1, Praha 9 – Hrdlořezy, 190 00

Dopravní spojení: pět minut pěšky od autobusové zastávky Pod Táborem (linky 109, 177, 183 a 195)

Počet hřišť v areálu: dvě travnatá, tělocvična

V Hrdlořezích mají sympatický areál.

díme v tělocvičně, kde na plátně koukají na filmy nebo na fotky ze sezony, vyhodnocují se statistiky a podobně. Ráno po snídani si je zase rodiče vyzvednou,“ líčí Pavel Halama. A proč Hrdlořízek? *„Děti kdysi přitáhly velkého plyšáka a pojmenovaly ho Hrdloříček. Navlékly ho do dresu a stal se z něj maskot,“* usmívá se.

V současné době se však daří nejen mládeži, ale i mužům, kteří po letech vykopali postup do II. třídy. A vzhledem k tomu, jak se tým doplnil a jaký fotbal předvádí, neměl by být problém ji udržet. *„Posílili jsme dostatečně, na tréninky se kluci scházejí v sedmnácti osmnácti lidech, tudíž máme i silnou lavičku. Myslím, že trenér Luboš Mantlík vybudoval fungující tým a na druhou třídu jsme připraveni,“* věří místopředseda.

SPOLUPRÁCE S BOHEMIANS

Že by se ale ve Spartaku namlsali a rovnou pošilhávali po I. třídě, to nečekejte. *„Sice bychom se tomu nebránili, ale myslím, že v prvním roce se to určitě nemůže povést. Navíc je to i tom, že hráči mají ve vyšší soutěži i větší nároky. Už to není o tom, že dostanou za výhru klobásu nebo večeři, což je mimochodem způsob, jakým se je snažíme motivovat. Chtějí mít lepší podmínky, které my v tuto chvíli nedokážeme ufinancovat. Musíme se držet při zemi. Jsou kluby, které na to, že rychle postupovaly, dojely,“* vysvětluje Pavel Halama.

Mezi kluby, s nimiž Hrdlořezy udržují nadstandardní vztahy, vyčnívají dva. Sokol Dubeč a Bohemians 1905. *„S Dubčí je to hlavně na úrovni střídavých startů v mládežnických výběrech,“* vysvětluje Martin Straka. S Bohemkou zase Spartak spojuje osoba tragicky zesnulého Lukáše Přibyla. *„On za nás dokonce hrál, myslím, že tu byl jednu sezonu. Od té doby se datuje naše spolupráce s Bohemians. Využívají naše hřiště na své tréninkové jednotky a funguje i úzká spolupráce s mládežnickým CU Bohemians.“*

Ve Spartaku se daří nejen kooperace se zmíněnými oddíly, ale i s Městskou částí Praha 9. *„Nemůžeme si na nic stěžovat, ta spolupráce je skvělá. My bychom si nedokázali představit naši činnost bez dotací a grantů a myslím, že vedení městské části a pan místostarosta Adam Vážanský jsou v tomto ohledu fotbalu nakloněni. Radnice podporuje férově nastavenými a transparentními pravidly všechny kluby na Praze 9. Ale samozřejmě jsou pro nás stěžejní i dotace od magistrátu, od státu i od fotbalového svazu,“* sumíruje předseda. ■

HOBBY

PŘEDSEDA ZA PÍPOU

MIROSLAV HOLINKA JE ŠÉFEM JM CHODOV A ZÁROVEŇ MAJITELEM TAMNÍ HOSPŮDKY

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK **FOTO:** ONDŘEJ HANUŠ

S Chodovem je spjat od svých čtrnácti let. Začínal tu pochopitelně jako hráč, před šesti lety se stal předsedou a nedlouho poté si vzal pod křídla i tamní hospůdku. A jak sám MIROSLAV HOLINKA říká, šéfovat krčmě je možná náročnější než vést fotbalový klub. Přesto ho práce, s níž předtím neměl žádné zkušenosti, chytla a dokonce přemýšlí o tom, že by se krom výčepu se stylovým názvem „V ofsajdu" ujal i dalšího restauračního zařízení.

Ze šéfa oddílu se šéf hospody stal vesměs dílem náhody. *„Když jsem se před šesti lety stal předsedou, tak se bývalý majitel rozhodl místní hospůdky vzdát. Šli jsme na Jednotu, kde jsme s paní Lodinovou (hospodářkou JM Chodov – pozn. red.) oslovili tajemnici, paní Hrabalovou, jestli nám nechce dát hospůdku pod fotbal,"* vysvětluje Miroslav Holinka s tím, že přání klubu bylo vyslyšeno a on se krčmy ujal. *„Pořád patří pod Jednotu, já ji mám v nájmu. Teď budu končit pátý rok,"* dodává.

JE TU DENNĚ, ALE HRÁČE NEHLÍDÁ

Do nové role skočil rovnýma nohama, v minulosti se živil jako řidič (19 let rozvážel zboží pro Coca-Colu), tudíž s provozem hospody neměl žádné zkušenosti. Leccos však během dlouholetého působení v JM Chodov odkoukal. *„Chodíval jsem sem po fotbale na pivko, takže jsem věděl, jak to tady chodí. Navíc jsem měl kolem sebe lidi, kteří mi pomáhali a pomáhají dodnes. Tím mi to dost ulehčili,"* popisuje dvaačtyřicetiletý pohodář. *„Ale před nějakými deseti lety by mě vážně nenapadlo, že budu tady,"* usmívá se v útrobách příjemného fotbalového výčepu. Poté, co se Miroslav Holinka podniku ujal, měl tři roky hned tři profese – byl předsedou, majitelem „V ofsajdu" a stále ještě rozvážel zboží. *„Spojit to všechno dohromady už ale začalo být neúnosné, takže jsem předchozí profesi opustil a zůstal tady,"* tvrdí s tím, že i díky tomu, že v klubovém areálu Volkovova zná každý kout, neměl to se „zabydlením" v knajpě složité. A nová profese ho začala bavit. *„Lidi, kteří sem chodí, mě znají odmala, známe se tu vlastně skoro všichni, takže v tomto ohledu nebyl a není problém."*

Vzhledem k tomu, že hospoda není určena jen pro fotbalisty, ale i pro veřejnost, má otevřeno denně. A každý den tu tak musí být i Miroslav Holinka. *„I o víkendech,"* přikyvuje. *„Nejsem tu, jen když v létě odjedu na dovolenou."* A přestože to není hlavní náplní jeho práce, občas si stoupne i za pípu. *„Ale mám na to lidi. Já jsem za pípou, jen když někdo z nich onemocní,"* vysvětluje s tím, že ač má pochopitelně přehled, kdo z hráčů si před zápasem nebo tréninkem zajde na pivko, své svěřence nehlídá. *„Jsou plnoletí a fotbal přece hrají pro žízeň."*

GRILOVAČKY I TRAVESTI SHOW

Vzhledem k tomu, že „do ofsajdu" chodí i veřejnost, konají se tu nejrůznější akce. *„Měli jsme tu tři svatby, jednou tu svatbu slavil i náš vedoucí mužstva,"* prozrazuje. *„Děláme tu silvestry, narozeniny a měli jsme tu dvakrát i travesti show,"* usmívá se. Že by však předseda nebo jeho zaměstnanci na podobné akce vyvařovali, s tím hosté počítat nemohou. *„Lidi si přinesou svoje jídlo, já jim dám akorát nádobí a příbory. Tady se ani vyvářet nesmí, je to jen nalejvárna,"* objasňuje a dodává, že fotbalová hospůdka nabízí jen klasické pivní pochutiny typu utopence, nakládaného hermelínu nebo třeba klobásu.

V létě se ale připravují i zajímavější pokrmy. Hospůdka má totiž i zastřešenou zahrádku a hned dva grily... *„Grilujeme, když se hrají zápasy nebo když se konají turnaje. Občas si i lidi, co sem chodí na pivko a třeba slaví narozeniny, přinesou maso. To si samozřejmě můžou zadarmo připravit."*

Po pěti letech už může Miroslav Holinka srovnávat, zda je náročnější vést klub či krčmu. A možná

MIROSLAV HOLINKA

Věk: 42
Klub: JM Chodov
Post: předseda, nárazově hráč B-týmu

Ač chodovské kantýně šéfuje, občas musí točit pivo sám.

S klubem je Miroslav spjatý od puberty.

Nechybějí ani VIP prostory.

trochu překvapivě tvrdí, že těžší je to druhé. *„Člověk si to musí hlídat, pokoušet se pořád něco vymýšlet, snažit se, aby zákazníci i personál byli spokojení. Musí to zkrátka fungovat ze všech stran,“* sumíruje.

Práce v hospůdce ho chytla natolik, že by si prý klidně pořídil další. *„Přemýšlím o tom dlouhodobě, ale dneska je těžké narazit na dobrou zachovalou hospodu. Takovou totiž většinou nikdo nepustí. Navíc teď hrozí, že se zakáže kouření,“* líčí negativní aspekty. *„Jestli to schválí, jako že to určitě schválí, protože teď schvalují všechno, tak to bude složité. Z místních štamgastů jich určitě polovina kouří. Nevím, jak to bude fungovat třeba v zimě, jestli budou chodit ven…“*

Miroslav Holinka vypráví, jak to v zázemí chodí.

PRAVÁ RUKA ANDREA LODINOVÁ

Fotbalová kariéra Miroslava Holinky je neodmyslitelně spjata s JM Chodov. Jen jedinou sezonu strávil jinde. *„Byl jsem tu od čtrnácti až do chlapů, když se tady zrovna hrál přebor. Pak jsem šel na hostování do Slavoje Praha, ale hned za rok jsem se vrátil, protože Chodov je pro mě zkrátka srdeční záležitost. Když mi bylo nějakých sedmatřicet, tak mi našli trombózu, takže jsem asi dva roky nehrál,“* vzpomíná na nepříjemné období.

Dnes si ale znovu občas kopne, i když už jen za „B“ tým. *„Nedávno jsem si třikrát zahrál za béčko, ale pokaždé jen nějakých třicet minut. Noha už je podle doktorů v pohodě, ale když jsem zkoušel hrát déle, třeba šedesát minut, tak jsem měl křeče v lýtkách a hrozně to bolelo. Radši se tam už moc necpu,“* popisuje s úsměvem muž, který se v roce 2009 stal předsedou JM Chodov.

A podobně jako v hospodě i tehdy začínal rovnou, bez předchozích funkcionářských zkušeností. A i tehdy měl (a dodnes má) k ruce lidi, kteří mu pomohli. *„Hlavně paní Lodinovou, která dělá pro Chodovské strašně moc práce. Je to moje pravá ruka, fotbalem žije a myslím, že má větší zásluhy než já,“* chválí klubovou hospodářku.

I díky práci, kterou odvádí Andrea Lodinová, se Chodovu daří. Letos skončil v klidném středu B skupiny I. A třídy. Přestože měl loni na podzim problémy a vypadalo to i na sestupové starosti. *„Měli jsme zraněných šest hráčů ze základu, dostávali jsme pět šest gólů, na Zbraslavi snad dokonce deset. Pak se ale hráči začali uzdravovat, vyhráli jsme několik zápasů v kuse a body jsme sbírali i na jaře. Odpoutali jsme se od sestupových příček a první sezonu v A třídě jsme zachránili,“* rekapituluje úspěšný ročník „předseda za pípou“. ■

INZERCE

FSG SVOBODA ŠTEINFELD

FOTO MĚSÍCE

STŘELEC, NEBO GYMNASTA?

TO, ČÍM PO VSTŘELENÍ GÓLU BAVILI NEBO BAVÍ DIVÁKY HUGO SANCHEZ, OBAFEMI MARTINS NEBO MIROSLAV KLOSE, JE K VIDĚNÍ I V PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU! LUXUSNÍ SALTO VYŠVIHL JIŘÍ KUREK. KDO VÍ, TŘEBA SI ŘEKL O MÍSTO V GYMNASTICKÉ REPREZENTACI!? ANEBO V CIRKUSU…

FOCENO: BĚHEM UTKÁNÍ PŘEBORU MEZI ADMIROU B A METEOREM B
AUTOR: PAVEL JIŘÍK ST.

ATRAKTIVNÍ WEB PFS

Aktuální zpravodajství z fotbalu v hlavním městě a kompletní archiv Speciálu najdete na internetových stránkách

www.fotbalpraha.cz

KOUPELNY®

ptáček

35 studií
po celé ČR a SR

Služby
studia koupelen

- GRAFICKÝ 3D NÁVRH ZDARMA
- VÝPIS MATERIÁLU
- TECHNICKÁ ZPRÁVA
- ODBORNÝ PERSONÁL
- ŠIROKÝ VÝBĚR VE VŠECH CENOVÝCH ÚROVNÍCH
- INDIVIDUÁLNÍ ŘEŠENÍ SLEV
- SPOLUPRÁCE S ODBORNÝMI MONTÁŽNÍMI FIRMAMI
- DODÁVKA ZBOŽÍ ZDARMA

www.koupelny-ptacek.cz

www.kupelne-ptacek.sk

STUDIA KOUPELEN V PRAZE

- **Praha, Sykora Home:** Českomoravská 183/27, 190 00 Praha 9, tel. 284 019 300
- **Praha-Jinočany**, Severní 275 . 252 25 Praha-Jinočany, tel. 257 192 202
- **Praha-Podolí:** Jeremenkova 14, 140 00 Praha 4-Podolí, tel. 244 001 166-168
- **Praha-Uhříněves:** Bečovská 939, 104 00 Uhříněves, tel. 267 315 225

Koho nehřeje fotbal,
toho zahřejeme my
Pražská teplárenská
Bezpečné teplo vašeho domova
Pražská teplárenská a.s. • Partyzánská 1/7 • Praha 7 • www.ptas.cz